

Héraðsdómur Reykjavíkur

Dómur 21. október 2021

Mál nr. S-2676/2021:

Héraðssaksóknari

(Kolbrún Benediktsdóttir varahéraðssaksóknari)

gegn

Angjelin Sterkaj,

(Oddgeir Einarsson lögmaður)

X,

(Sverrir Halldórsson lögmaður)

Y og

(Geir Gestsson lögmaður)

Z

(Leó Daðason lögmaður)

Dómur

Árið 2021, fimmtudaginn 21. október, er á dómþingi Héraðsdóms Reykjavíkur, sem háð er í Dómhúsinu við Lækjartorg af Guðjóni St. Marteinssyni héraðsdómara, kveðinn upp dómur í málinu nr. S-2676/2021: Ákærvaldið gegn Angjelin Sterkaj, X, Y og Z, en málið var dómtekið 23. september sl.

Málið er höfðað með ákæru Héraðssaksóknara, dagsettri 11. maí 2021, á hendur:

„Angjelin Sterkaj, kennitala [...],

[...]

X, kennitala [...],

[...]

Y, kennitala [...],

[...] og

Z, kennitala [...],

[...]

fyrir manndráp, með því að hafa laugardaginn 13. febrúar 2021, í félagi staðið saman að því að svipta A, kennitala [...] lífi, svo sem hér greinir:

1. Ákærði Y sýndi meðákærðu X tvær bifreiðar sem tilheyrðu A og lagt var í porti við [...] í Reykjavík og gaf henni fyrirmæli um að fylgjast með þeim og jafnframt að senda nánar tiltekin skilaboð í gegnum samskipta forritið *messenger* til meðákærða Z þegar hreyfing yrði á annarri hvorri bifreiðinni.
2. Ákærða X fylgdist að beiðni meðákærða Y með tveimur bifreiðum sem tilheyrði A og lagt var í porti við [...] og sendi fyrirfram ákveðin skilaboð í gegnum samskiptaforritið *messenger* til meðákærða Z þegar A ók frá [...] á annarri bifreiðinni.
3. Ákærði Z ók ásamt meðákærða Angjelin að Rauðagerði í Reykjavík, rétt fyrir miðnætti og stöðvuðu þeir bifreiðina nálægt horni Rauðagerðis og Borgargerðis. Þegar bifreið A var ekið að heimili hans að [...] ók ákærði Z í humátt á eftir honum, hleypti meðákærða Angjelin úr bifreiðinni við hús nr. [...] og ók svo áfram nokkrar húsalengdir þar sem hann snéri bifreiðinni við og beið þar til meðákærði Angjelin gaf honum merki um að sækja sig. Þá ók ákærði Z austur Rauðagerði og tók meðákærða Angjelin upp í bifreiðina í Borgargerði. Þeir óku svo út úr bænum og í Varmahlíð í Skagafirði, með viðkomu í Kollafirði þar sem meðákærði Angjelin losaði sig við skammbyssu með því að henda henni í sjóinn.
4. Ákærði Angjelin ók ásamt meðákærða Z að Rauðagerði eins og lýst er í ákærulið 3. Hann fór úr bifreiðinni utan við hús nr. [...], faldi sig við bílskúr og þegar A kom út úr bílskúrnum eftir að hafa lagt þar bifreið sinni, skaut ákærði hann níu sinnum í líkama og höfuð með 22 kalibera Sig Sauer skammbyssu, með þeim afleiðingum að A lést af skotáverkum sem hann hlaut á heila og brjósti. Í kjölfarið hljóp hann út Rauðagerði, gaf meðákærða Z, sem þar beið, merki og fór aftur í bílinn við Borgargerði. Þeir óku svo út úr bænum og í Varmahlíð í Skagafirði, með viðkomu í Kollafirði þar sem ákærði losaði sig við skammbyssuna með því að henda henni í sjóinn.

Telst þetta varða við 211. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Þess er krafist að ákærðu verði dæmd til refsingar og greiðslu alls sakarkostnaðar.

Þá er þess krafist með vísan til 1. tl. 1. mgr. 69. gr. a almennra hegningarlaga að upptæk verði gerði skammbyssa af gerðinni Sig Sauer 1911-22.

Einkaréttarkröfur:

Af hálfu B, kt. [...], er þess krafist í fyrsta lagi að ákærðu verði sameiginlega (l. *in solidum*) gert að greiða kröfuhafa miskabætur að fjárhæð kr. 5.000.000,- ásamt vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 14. febrúar 2021 til þess dags er mánuður er liðinn frá birtingu bótakröfu þessarar en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr., sbr. 9. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags. Í öðru lagi að ákærðu verði sameiginlega (l. *in solidum*) gert að greiða kröfuhafa, kr. 568.523,- vegna útfararkostnaðar ásamt dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr., sbr. 9. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá því að mánuður er liðinn frá birtingu bótakröfu þessarar, til greiðsludags. Í þriðja lagi að ákærðu verði sameiginlega (l. *in solidum*) gert að greiða kröfuhafa kr. 27.619.336,- í skaðabætur vegna missi framfæranda auk 4,5% vaxta samkvæmt 1. mgr. 16. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 frá 14. febrúar 2021 til þess dags er mánuður er liðinn frá birtingu bótakröfu þessarar en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr., sbr. 9. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 laga frá þeim degi til greiðsludags. Þá er þess jafnframt krafist að ákærðu verði sameiginlega (l. *in solidum*) gert að greiða kröfuhafa málskostnað að skaðlausu samkvæmt mati dómara eða síðar framlögðum málskostnaðarreikningi að viðbættum virðisaukaskatti á málflutningsþóknun vegna kostnaðar við að halda fram bótakröfu sinni í málinu.

Af hálfu B, kt. [...], fyrir hönd ólögráða drengsins C, kt. [...], er þess krafist í fyrsta lagi að ákærðu verði sameiginlega (l. *in solidum*) gert að greiða kröfuhafa miskabætur að fjárhæð kr. 5.000.000,- ásamt vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 14. febrúar 2021 til þess dags er mánuður er liðinn frá birtingu bótakröfu þessarar en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr., sbr. 9. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags. Í öðru lagi að ákærðu verði sameiginlega (l. *in solidum*) gert að greiða kröfuhafa kr. 7.376.266,- í skaðabætur vegna missi framfæranda auk 4,5% vaxta samkvæmt 16. gr. l. nr. 50/1993 frá 14. febrúar 2021 til þess dags er mánuður er liðinn frá birtingu bótakröfu þessarar en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr., sbr. 9. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 laga frá þeim degi til greiðsludags.

Þá er þess jafnframt krafist að ákærðu verði sameiginlega (l. *in solidum*) gert að greiða kröfuhafa málskostnað að skaðlausu samkvæmt mati dómara eða síðar framlögðum málskostnaðarreikningi að viðbættum virðisaukaskatti á málflutningsþóknun vegna kostnaðar við að halda fram bótakröfu sinni í málinu.

Af hálfu B, kt. [...], fyrir hönd ófæddis og ólögráða barns síns, er þess krafist í fyrsta lagi að ákærðu verði sameiginlega (l. in solidum) gert að greiða kröfuhafa miskabætur að fjárhæð kr. 5.000.000,- ásamt vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 14. febrúar 2021 til þess dags er mánuður er liðinn frá birtingu bótakröfu þessarar en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr., sbr. 9. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags. Í öðru lagi að ákærðu verði sameiginlega (l. in solidum) gert að greiða kröfuhafa kr. 7.958.520 í skaðabætur vegna missi framfæranda auk dráttarvaxta samkvæmt 1. mgr. 6. gr., sbr. 9. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá dómsuppsögu til greiðsludags. Þá er þess jafnframt krafist að ákærðu verði sameiginlega (l. in solidum) gert að greiða kröfuhafa málskostnað að skaðlausu samkvæmt mati dómara eða síðar framlögðum málskostnaðarreikningi að viðbættum virðisaukaskatti á málflytningsspóknun vegna kostnaðar við að halda fram bótakröfu sinni í málinu.

Af hálfu D, fd. [...], er þess aðallega krafist að ákærðu verði sameiginlega (l. in solidum) gert að greiða kröfuhafa miskabætur að fjárhæð kr. 5.000.000,- ásamt vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 14. febrúar 2021 til þess dags er mánuður er liðinn frá birtingu bótakröfu þessarar en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr., sbr. 9. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags. Þá er þess jafnframt krafist að ákærðu verði sameiginlega (l. in solidum) gert að greiða kröfuhafa málskostnað að skaðlausu samkvæmt mati dómara eða síðar framlögðum málskostnaðarreikningi að viðbættum virðisaukaskatti á málflytningsspóknun vegna kostnaðar við að halda fram bótakröfu sinni í málinu.

Af hálfu D, fd. [...], er þess aðallega krafist að ákærðu verði sameiginlega (l. in solidum) gert að greiða kröfuhafa miskabætur að fjárhæð kr. 5.000.000,- ásamt vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 14. febrúar 2021 til þess dags er mánuður er liðinn frá birtingu bótakröfu þessarar en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr., sbr. 9. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags. Þá er þess jafnframt krafist að ákærðu verði sameiginlega (l. in solidum) gert að greiða kröfuhafa málskostnað að skaðlausu samkvæmt mati dómara eða síðar framlögðum málskostnaðarreikningi að viðbættum virðisaukaskatti á málflytningsspóknun vegna kostnaðar við að halda fram bótakröfu sinni í málinu.“

Verjandi ákærða Angjelin krefst þess aðallega að ákærða verði ekki gerð sérstök refsing. Til vara er krafist vægustu refsingar sem lög framast leyfa. Verði refsing hans óskilorðsbundið fangelsi er þess krafist að gæsluvarðhaldsvist ákærða frá og með 16. febrúar 2021 komi til frádráttar dæmdri refsingu með fullri dagatölu.

Kröfur ákærða Angjelin vegna bótakrafna verða reifaðar er fjallað verður um bótakröfurnar.

Ákærði samþykkir kröfu ákæruvaldsins um upptöku á skammbýssu.

Málsvarnarlauna er krafist samkvæmt tímaskýrslu

Verjandi ákærðu X krefst aðallega sýknu af ákæru og að einkaréttarkröfum verði vísað frá dómi. Til vara er krafist vægustu refsingu sem lög leyfa og jafnframt að sýknað verði af einkaréttarkröfum. Málsvarnarlauna er krafist samkvæmt tímaskýrslu.

Verjandi ákærða Y krefst aðallega sýknu. Til vara er þess krafist að ákærða verði ákveðin vægasta refsing sem lög heimila og að refsing hans verði alfarið skilorðsbundin. Þá er þess krafist í öllum tilvikum að allur sakarkostnaður, þ. á m. málsvarnarlaun verjanda samkvæmt tímaskýrslu, verði greiddur úr ríkissjóði.

Aðallega er krafist frávísunar einkaréttarkrafna en til vara sýknu af þeim og til þrautavara stórfelldrar lækkunar á fjárhæð krafanna.

Verjandi ákærða Z krefst aðallega sýknu. Til vara er þess krafist að ákærða verði ekki gerð refsing í málinu og til þrautavara að ákærða verði ákveðin vægustu viðurlög sem lög frekast heimila, verði hann sakfelldur.

Þá er þess aðallega krafist að bótakröfum verði vísað frá dómi, til vara að ákærði verði sýknaður af þeim en til þrautavara að bótakröfur verði lækkaðar verulega.

Loks er þess krafist að allur sakarkostnaður verði greiddur úr ríkissjóði, þ.m.t. málsvarnarlaun skipaðs verjanda samkvæmt tímaskýrslu, hver sem úrslit málsins verða.

Samkvæmt gögnum málsins barst lögreglu tilkynning klukkan 23:57, hinn 13. febrúar sl., um meðvitundarlausan mann við [...]. Er lögreglan kom á staðinn var búið að flytja manninn, sem reyndist vera A, í sjúkrabifreið og endurlífgun hafin. Hann var fluttur á bráðamóttöku Landspítala-háskólasjúkrahúss og úrskurðaður látinn klukkan 00:20. Í frumskýrslum lögreglu og öðrum gögnum málsins er lýst rannsóknum sem fóru fram í kjölfarið og verður þeim lýst og/eða vikið að þeim síðar eins og ástæða þykir.

Ákærðu Angjelin, Y og X voru handtekin 16. febrúar sl. Ákærði Z var handtekinn 19. febrúar sl. Öll voru í framhaldinu úrskurðuð í gæsluvarðhald í þágu rannsóknar málsins.

Ákærði Angjelin játaði hjá lögreglu að hafa skotið A til bana kvöldið 13. febrúar sl. en önnur ákærðu neita sök eða að hafa átt aðild að manndrápinu.

Nú verður rakinn framburður ákærðu fyrir dómi og vitnisburður.

Ákærði Angjelin játar sök en kvaðst hafa verið einn að verki og enginn annar hafi vitað af verknaðinum, hvorki fyrir fram né strax eftir atburðinn. Hann lýsti aðdraganda atburðarins þannig að um síðustu jólf hefðu aðilar, að því er helst var skilið af ákærða, úr undirheiminum ákveðið að sekta F, vin ákærða. Þessir aðilar hefðu viljað að ákærði aðstoðaði við þetta. Þeir hefðu í janúar síðastliðnum byrjað að þrýsta á ákærða og beðið hann um að hitta sig á heimili sínu, sem ákærði kvaðst hafa gert. Þar hafi hann hitt A, G og þriðja manninn sem hann vissi ekki deili á. Mennirnir hefðu farið að hóta ákærða og fjölskyldu hans og beðið ákærða um aðstoð við að taka börn F en tilefnið hafi verið sekt sem lögð hafði verið á F eins og ákærði bar. Hann kvaðst hafa hafnað þessu og þá hafi sér verið hótad og hann beittur líkamlegu og andlegu ofbeldi og hafi þessi samskipti endað þannig að ákærði kvaðst ætla að taka verkið að sér en þetta hefði hann sagt til að losna frá mönnum. Hann kvaðst eftir þetta hafa farið í sumarbústað 11. febrúar sl. en hann hefði sent A skilaboð og sagt honum að hlutirnir væru ekki eins og þeir sýndust vera og að hann myndi ekki hjálpa þeim. A hefði svarað; *ókei, þá gerir þú það sem þú þarft að gera en ég geri það sem ég þarf að gera*. Eftir þetta hefði hann verið beittur frekari hótunum og þeim syni hans verið hótad lífláti. Eftir þetta ákvað ákærði að kaupa byssu og margir hefðu vitað af því, einnig þeir sem hótuðu honum og kvaðst hann hafa talið að sú vitneskja myndi fæla mennina frá frekari hótunum. Hótanir hefðu haldið áfram, að hans sögn, m.a. þannig að ekið hefði verið fram hjá heimili hans.

Ákærði kvaðst hafa fengið símtal frá H, vini A, er hann var í sumarbústaðnum 11. febrúar sl., en A hefði verið viðmælandinn í símtalinu og hefði hann byrjað á að hóta ákærða og sagst ætla að drepa hann og son hans og lýsti ákærði hótunum ítarlega. A hefði spurt ákærða hvar hann væri staddur því hann ætlaði að hitta hann. Ákærði lýsti ítrekuðum hótunum sem hann kvaðst hafa orðið fyrir af hálfu A, þrátt fyrir að ákærði hefði sagt að málið sem rætt var væri sér óviðkomandi. Hann lýsti hótunum sem gengu á milli þeirra A í símtalinu og að ákærði hefði sagt að hann myndi svara fyrir sig og sagt A að hann myndi verjast hótunum og sagst myndu fylla hann af byssukúlum, eins og ákærði bar. Engin meaning hefði verið á bak við þetta heldur hefði þetta verið sagt í hita leiksins og lýsti ákærði þessu og óhugnanlegum lýsingum sem A hafði um það sem hann myndi gera syni ákærða. Ákærði kvaðst aldrei hafa hótad neinum en hótanir af hálfu A og félagar hefðu verið daglegt brauð. Aðspurður hvort hann hefði sagt einhverjum frá símtalinu kvaðst hann telja að F hefði verið með sér er þetta átti sér stað og hann hafi því vitað af símtalinu. Hann mundi ekki hvort hann sagði öðrum frá því en þó kvaðst hann hafa sagt Y frá þessu og það hafi hann gert vegna vináttu A og Y og hugsað að e.t.v. gætu þeir rætt þetta. Ákærði kvaðst hafa óttast hótanirnar sem hann lýsti og hann hafi verið beittur líkamlegu og andlegu ofbeldi í janúar 2021 eins og rakið var og kvað hann þá sem hótuðu, þá A og G, hafa verið líklega til að láta verða af hótunum og lýsti hann þessu nánar og kvað fleiri aðila hafa verið að baki þessum tveimur mönnum. Þá lýsti

ákærði því að F hefði fengið símtal frá aðilum sem hótuðu ákærða en það voru menn úr undirheiminum, að sögn ákærða, þar sem beðið var um að ákærði yrði „settur upp“ í stað sektarinnar sem lögð hafði verið á F.

Hinn 12. febrúar kvaðst ákærði hafa ekið í Borgarnes á bíl F en fram kemur í gögnum málsins að ákærði kom norðan úr Skagafirði þar sem hann var í snjósleðaferð ásamt F o.fl. Erindið hefði verið að hitta meðákærða Z seint um kvöld, eftir að hafa beðið meðákærðu X um að keyra hann til fundar við sig í Borgarnesi, en þetta gerði hann vegna þess að Z var ekki með bílpróf. Þá hefði hann beðið Z um að koma með fíkniefni fyrir sig. Ákærði kvaðst hafa greint Z frá hótunum og leitað ráða hjá honum en Z hefði ráðlagt ákærða að leita sátta. Ákærði lýsti því að hugsanlegt væri að lögreglan stöðvaði akstur sinn þar sem hann var á bíl F. Í þessu ljósi kvaðst hann hafa beðið meðákærðu X um að taka tösku sem hann hafði meðferðis heim til ákærða en hún hafi verið með lykil að íbúð hans. Hann vissi ekki hvort X og Z vissu af byssunni sem var í töskunni.

Við skýrslutöku hjá lögreglu kvað ákærði þau hafa vitað hvað var í töskunni sem um ræðir. Spurður um þetta fyrir dómi kvaðst ákærði oft vera með byssuna í töskunni og hann hafi beðið fyrir töskuna, sem var lokuð, í bæinn. Hann viti ekki hvort þau vissu að byssa var í töskunni og kvað hann meðákærðu verða að svara þessari spurningu sjálf. Nánar spurður um það hvort hann hefði rætt fyrir fram við Y og Z um að hann ætlaði að fara að hitta A, eins og skilja mátti af framburði ákærða hjá lögreglunni, kvað ákærði Z hafa vitað af því er þeir skiptu um sæti í bifreiðinni í Rauðagerði, eins og rakið var, en hann taldi að Y hefði áttað sig á því eftir að ákærði bað hann um að sýna X bifreið A. Aðspurður kvað hann hafa komið til tals að hitta A og G og kannski H og I á mánudeginum eftir komu ákærða í bæinn. Ákærði tók fram að eini möguleiki sinn til að hitta A hefði verið að hitta hann einan, því of hættulægt væri að hitta hann ásamt hinum mönnum. Þetta hefði ekki verið hugsað sem sáttafundur heldur taldi hann fundinn settan upp þar sem mennirnir sem um ræðir hefðu viljað drepa ákærða, eins og hann lýsti. Spurður hvers vegna hann hefði ekki leitað til lögreglu vegna hótananna kvað hann skýringuna þá að aðili sem hann nefndi væri tengdur lögreglunni og af þeim sökum hefði hann talið að þar væri enga hjálp að fá. Ákærði var spurður hvort hann hefði sagt Y frá hótunum og kvað ákærði þá Y hafa rætt saman í síma en hann mundi ekki hvenær símtalið átti sér stað. Hann kvaðst þá hafa sagt Y frá hótunum en Y hefði ekki tekið þetta alvarlega og hlegið, að sögn ákærða.

Ákærði kvaðst hafa ferðast frá sumarbústaðnum norður í landi til Reykjavíkur, laugardaginn 13. febrúar, ásamt fleirum. Eftir komu til Reykjavíkur hringdi hann í X, sem var með húslykla ákærða, og bað hana í leiðinni um að sækja Z svo þeir gætu drukkið bjór saman. Þetta varð og eftir stutta stund hefði verið farið heim til Z að borða og Y

hefði komið þangað. Ákærði kvaðst ekki hafa rætt málið gagnvart A við neinn þetta kvöld og tók fram að hann hefði verið hræddur og engum treyst. Hann hefði hins vegar rætt þetta stuttlega við Z daginn áður, eins og rakið var. Y hefði stoppað stutta stund og ekki unnist tími til að ræða við hann. X hefði ekið sér heim síðar um kvöldið og er hann kom þangað kvaðst hann hafa orðið var við menn úr undirheimum sem biðu hans fyrir utan heimilið. Aðspurður hverjir þetta voru nefndi hann I og kvaðst viss um það. Hann bað X um að aka fram hjá og leggja bifreiðinni ekki við húsið og gerði hún það og lögðu þau lykkju á leið sína áður en þau gengu að húsinu. Hann lýsti mannaferðum við húsið og bið uns hann taldi óhætt að fara inn, sem var um 10-15 mínútum síðar. Hann kvaðst hafa beðið eftir því að þessir aðilar kæmu heim til hans og hann hefði verið hræddur og haft byssuna til taks. Hann kvaðst hafa greint J, nágranna sínum, frá mannaferðunum við húsið og einnig Z og Y sem komu á heimili hans síðar þetta kvöld. Hann kvað alla sem voru í íbúðinni hafa séð byssuna þetta kvöld eins og alla aðra daga að hans sögn. Hann hefði ekki falið byssuna heldur haft hana uppi við. Hann kvaðst ekki hafa beðið meðákærðu Y og Z að fara í Rauðagerði þetta kvöld og hann viti ekki hvort þeir fóru þangað. Hjá lögreglu lýsti ákærði því að hann hefði beðið Y og Z um að fara í Rauðagerði en þeir hefðu ekki vitað hvað ákærði ætlaði að gera. Fyrir dómi kvaðst ákærði hafa sagt við meðákærðu Y og Z að láta sig vita ef þeir sæju til ferða A. Eftir þetta hefði hann ákveðið að hitta A einn og hann hefði ekki viljað að aðrir væru þar vegna þess að hann yrði þá í hættu og lýsti hann þessu. Hann hefði beðið X um að fylgjast með ákveðnum bíl. Hún hefði spurt hvaða bíl og hann hefði þá beðið Y um að sýna henni bílinn sem var Ford vinnubíll í eigu A og ákærði vissi af bílnum við [...], en hann vissi hvar A og félagar hans hittust daglega, að hans sögn, en hann hefði jafnframt beðið meðákærða Y um að sýna X bílinn. Hann kvaðst hafa talað við X um klukkan 23 þetta kvöld og hún sagt að engin hreyfing væri á bílnum sem um ræðir. Ákærði hefði þá áttað sig á og talið A hafa verið á Volvo bifreið og bað hann X um að fylgjast með þeim bíl. Y hefði ekki beðið X um að fylgjast með þeirri bifreið eða að senda sér skilaboð ef hreyfing yrði á bílnum. Eftir klukkan 23 þetta kvöld hefði X látið sig vita að A væri þar sem ákærði taldi hann hafa verið. X hefði sent ákærða skilaboðin *Hi sexy* í síma Z sem ákærði hafði þá til umráða. Hann kvaðst um kvöldið hafa beðið Z um að koma með sér í sumarhús en Z hefði verið dálítið drukkinn á þessum tíma. Hann kvaðst hafa ákveðið að fara aftur í sumarhúsið norður í landi eftir að hann varð var mannaferða við heimili sitt um kvöldið og hann hefði því eftir það spurt Z hvort hann ætti frí í vinnu næsta dag og hvort hann vildi ekki koma með sér í snjósleðaferð norður í land. Áður en hann færi norður hafði hann hug á að hitta A og ræða við hann og reyna að sættast og hann hefði því ekið í Rauðagerði, að heimili A. Ákærði studdist við yfirlitsmynd, sem liggur frammi meðal gagna málsins af vettvangi, er hann lýsti því hvar hann lagði bifreiðinni og bað Z um að taka við stjórn bílsins, sem hann gerði. Þá hefði hann beðið Z um að keyra dálítið frá þar

sem hann ætlaði að tala við A og ekki viljað að hann hræddist þar sem einhver væri með sér í för. Hann lýsti því er A ók bifreið sinni inn í bílskúr og að hann hefði þá séð A handleika haglabyssu sem hann kom fyrir í hillu í bílskúrnum. Er þarna var komið hefði ákærði tekið byssuna úr töskunni sem hann geymdi byssuna í og skrúfaði hljóðdeyfi á byssuna í því skyni að ef hlutirnir færu á versta veg þá væri hann tilbúinn til að beita sjálfsvörn, eins og ákærði bar, en ekki hefði vakað fyrir sér fyrir fram að skjóta A. Spurður um það hvort hann hefði hugsað út í það fyrir fram að það gæti komið til þess að hann notaði byssuna kvaðst hann hafa farið til að tala við A en hann hefði aldrei ætlað að nota byssuna og hann hefði farið til að hitta A augliti til auglitis. Hann kvaðst hafa kallað á A er hann kom út úr bílskúrnum og þá hafði A sagt *komstu hingað líka* og hefði A sagst ætla að drepa ákærða og barn hans og ætlaði þarna að ráðast á ákærða. Er hann sá að A ætlaði ráðast á sig kvaðst hann hafa tekið byssuna upp, en hann hafði áður haldið henni niðri, og byrjað að skjóta „þar til allt var búið“. Nánar spurður kvaðst hann ekki hafa hugsað neitt á þessari stundu heldur byrjað að skjóta eftir að A hótaði honum lífláti og ætlaði að ráðast á ákærða. Hann hefði í raun misst meðvitund og farið í blackout og byrjað að skjóta. Hann kvaðst eftir þetta hafa veifað til Z í bílnum, sem var 100-150 metra í burtu, og kom Z þá akandi og ákærði fór inn í bílinn, setti byssuna á gólfið við fætur sér og sagði Z að keyra, sem hann gerði. Ákærði staðfesti að ljósmyndir í gögnum málsins væru af umræddri byssu.

Ákærði kvaðst hafa sagt Z, er þeir skiptu um sæti í bílnum, að hann ætlaði að fara og tala við A og ákærði sagst „hann mun ekki hóta eða drepa neinn“. Z hafi sagt þarna að ákærði hefði skemmt líf þeirra beggja og þetta væri hræðilegt. Spurður hvort Z hafi vitað að ákærði skaut A kvaðst hann ekki hafa sagt Z það heldur aðeins viðhaft ummælin sem rakin voru.

Ákærði lýsti akstri þeirra Z úr borginni uns þeir stoppuðu í Kollafirði þar sem ákærði kvaðst hafa kastað byssunni í sjóinn. Eftir þetta tók ákærði við stjórn bifreiðarinnar og ók norður í land.

Ákærði lýsti símtali við X þetta kvöld og spurði hvort hún vildi koma í sumarbústaðinn sem hún gerði. Morguninn eftir kvaðst hann hafa beðið Z um að fara en hann hefði ekki viljað að hann lenti í veseni auk þess sem hann kvað Z tala mikið og ákærði hefði ekki viljað að Z vissi meira um málið.

Hinn 14. febrúar kvað hann F hafa hitt sig í sumarbústaðnum og spurt hvort hann hefði drepit A en ákærði svarað að hann vissi að A myndi ekki drepa neinn lengur. Ákærði kvað X hafa orðið ljóst morguninn eftir, er hún sá fréttir, að ákærði hefði drepit A. Hann kvað Z ekki hafa vitað neitt um það, þar sem hann skildi ekki ensku eða aðrir tungumálaörðugleikar hans hefðu komið í veg fyrir það, að sögn ákærða. Hann skýrði sams konar frásögn í lögregluskýrslu en hann kvað X ekki hafa vitað að hann ætlaði að hitta A.

Ákærða X neitar sök og kvaðst engan þátt hafa átt í því að svipta A lífi. Spurð um ákærulið 2 kvað hún Angjelin, sem hún kynntist um mitt síðasta ár, hafa beðið hana um að fara með Y á [...] þar sem hann sýndi henni hvítan bíl og þá hafi Angjelin beðið hana um að senda sér skilaboðin *Hi sexy* í síma er bílnum yrði ekið af stað. Hún kvaðst hafa verið þreytt á að sitja og bíða og fylgjast með bílnum og þá hringt í Angjelin sem lét hana þá vita af öðrum bíl sem hún hefði átt að fylgjast með og láta hann vita eins og lýst var. Hún hefði ekki vitað hvað til stóð þetta kvöld en hún hefði frétt af manndrápinu er hún sá fréttir er hún var stödd norður í landi.

Þau ákærði Angjelin hefðu farið til F og er þau komu til baka hefði hún séð ákærða eyðileggja skó sína og hún þá spurt og eftir það verið ljóst að A hefði verið drepinn.

Hún lýsti því er þau Angjelin komu á heimili að kvöldi til og hafi þá beðið menn fyrir utan húsið. Hún kvað Angjelin þá hafa sagt að þeir I og G væru þar og hafi ákærði beðið hana um að leggja bílnum spöl frá húsinu og þau hefðu eftir það gengið kringum það og hafi hún séð að margir biðu og leituðu að Angjelin. Eftir að þau fóru inn hafi Angjelin sagt að honum og barni hans hefði verið hótað. Þarna heyrði hún fyrst af hótunum í hans garð.

Föstudaginn 12. febrúar hefði hún verið í vinnu og að henni lokinni, um klukkan 17:30, farið heim og ætlað að skemmta sér með vinkonum sínum um kvöldið. Hún lýsti því að Angjelin hefði hringt í hana milli klukkan 19 og 20 á föstudagskvöldinu 12. febrúar og beðið hana um að taka til á heimili hans og sagt að hún og vinkona hennar gætu ekki hist þar vegna þess að hann hefði lánað fólki húsið. Síðar um kvöldið hringdi Angjelin og bað hana um að koma til sín í Borgarnes og hafa fíkniefni meðferðis og taka Z með, því hann þyrfti að tala við hann. Angjelin hefði verið í ferð um Norðurland en hún hefði ekki vitað hvenær von væri á honum í bæinn en hann hefði þó sagt við brottför á fimmtudeginum að hann kæmi kannski til baka á mánudegi eða þriðjudegi. Þau Z hefðu farið í Borgarnes og hitt Angjelin. Þar hefði hann afhent henni símann sinn og úrið sitt og Z hefði skilið sinn síma eftir í bílnum og þeir Z hafi síðan farið afsíðis og rætt saman. Eftir það komu þeir til baka og Angjelin afhenti henni tösku sem hann bað hana fyrir til Reykjavíkur, en hann hafi ekki sagt hvers vegna þessi beiðni kom fram. Hún hefði einskis spurt, sett töskuna í bílinn og lagt af stað til Reykjavíkur. Hún hafi ekki litið í töskuna en í henni var eitthvað hart og þungt, en hún hefði ekki vitað að í töskunni var byssa en tók fram að hún hefði vitað að byssa hefði iðulega verið í þessari tösku og hún hafi stundum séð Angjelin með byssunni á heimili hans. Z hefði tekið töskuna með sér er þau komu til Reykjavíkur. Eftir að hafa skilað Z af sér hefði hún farið til K, vinkonu sinnar, að skemmta sér. Eftir að hafa hitt Angjelin í Borgarnesi hefði hún næst heyrt í honum er hann hringdi á laugardeginum,

á leið til Reykjavíkur, með mann sem hann ætlaði að skilja eftir á heimili sínu og bað hann hana um að hitta sig þar og taka Z með sér. Hann hefði sagt henni að erindi sitt í bæinn væri að keyra strákana sem hann skildi eftir og sækja föt og síðan ætlaði hann aftur norður. Þau Z hafi komið á heimili Angjelin þar sem hún hefði sett í þvott óhrein föt sem ákærði hafði komið með að norðan og þeir Z hafi talað saman á albönsku og hún ekki skilið þá. Hún kvað dóttur sína hafa hringt og fór hún þá til að sækja hana, en Angjelin hefði þá beðið hana um að aka þeim Z heim til hans, sem hún gerði. Angjelin hafi beðið hana um að koma aftur um klukkan 21, sem hún gerði og ók heim til Angjelin. Er þau komu þangað hafi hún séð bíl þar fyrir utan og mann þar inni og annan fyrir utan húsið og Angjelin sagt henni þá að hann hefði orðið fyrir hótunum. Við skýrslutöku var leikin upptaka úr eftirlitsmyndavélum sem sýndi tímabilið sem ákærða kom að heimili Angjelin þetta kvöld og mennirnir voru fyrir utan, eins og hún bar, og skýrði ákærða framburð sinn með hliðsjón af upptökunum. Spurð hvort hún hefði séð Y þetta kvöld kvaðst hún hafa farið í göngutúr vegna þess að henni leið ekki vel og er hún kom til baka hefðu allir meðákærðu verið hjá Angjelin. Hún hefði hengt upp þvottinn og útbúið kaffi fyrir alla. Þá hefði Angjelin beðið hana um að gera sér greiða og fara og kíkja á hvítan bíl við [...] og senda honum skilaboðin *Hi sexy* ef bílnum yrði ekið burt eða hann hreyfður. Hann hafi ekki sagt meira um bílinn, ekki hver ætti hann eða hvers vegna hann vildi vita ef bíllinn yrði færður og ekki hefði hvarflað að henni að spyrja neins vegna þessa. Spurð hver hefði sýnt henni bílinn kvaðst hún hafa ekið þeim Y á staðinn og hann hefði sýnt henni hvar bíllinn var og hún ekið Y til baka að því loknu og síðan farið aftur að [...] til að fylgjast með bílnum. Hún kvað sér hafa verið farið að leiðast og þá hringt í Angjelin og spurt hvort hún mætti ekki koma til baka. Hann hefði þá sagt henni að fylgjast með Volvo bíl. Hún kvaðst í skýrslutöku hjá lögreglu hafa verið hrædd og ekki sagt satt til um þetta þar sem hún kvað Y hafa sagt sér að fylgjast með bílnum en hún hefði síðan leiðrétt það og greint satt og rétt frá varðandi þetta. Angjelin hafi beðið hana um að bíða stutta stund og athuga hvort bíllinn færi en hún gæti komið til baka eftir það. Er hún sá Volvo bílinn fara hafi hún sent Angjelin skilaboðin eins og hún lýsti. Hún lýsti því að meðan hún beið hafi Y hringt í hana og hún þá farið burt og hitt Y í verslun þar sem hann lánaði henni kveikjara og eftir það farið til baka að fylgjast með. Y hefði ekki rætt um Volvo bifreiðina. Hún hefði farið á heimili Angjelin eftir að hafa sent honum skilaboðin. Þá lýsti hún ferð sinni í verslun 10-11. Hún kvaðst ekkert hafa heyrt í Angjelin eftir þetta fyrr en um hálfeytt um nóttina er hann hringdi og spurði hvað hún væri að gera. Hún sagðist vera heima hjá honum að drekka alein. Hann hefði þá beðið hana að koma norður, sem hún þáði og kvaðst hafa komið þangað um klukkan hálfsex að morgni. Hún lýsti því er hún sótti Angjelin og Z á bensínstöð og urðu þau samferða í bústaðinn sem þeir dvöldu í. Hún hefði ekki greint neitt óvenjulegt og lýsti hún því

að Angjelin hefði spurt hvort Z mætti taka bíl hennar. Hún hefði ekki spurt hvers vegna Z væri að fara aftur í bæinn en hún kvaðst hafa talið Z hafa verið búinn að dvelja lengur á staðnum. Hún lýsti því að á sunnudagsmorgninum hefði hún séð í fjölmiðlum að einhver hafði dáið. Er þau Angjelin komu til baka eftir að hafa snætt morgunverð hjá F hefði hún séð ákærða eyðileggja skóna sína. Stuttu seinna sá hún í samfélagsmiðlum að A væri látinn og hún hefði þá spurt Angjelin hvort hann hefði drepið hann og verður ekki annað ráðið af framburði hennar en að Angjelin hefði framið verknaðinn. Angjelin hafi aðspurður sagt henni að A hefði hóttað sér og að hún hefði ekki vitað að ákærði fór heim til hans kvöldinu áður. Spurd hvort henni hefði ekki dottið í hug að leita til lögreglu með upplýsingarnar um að Angjelin hefði drepið A kvaðst hún hafa verið hrædd og í sjokki og ekki hugsað og ekki vitað hvað hún ætti að gera og ekki vitað hvað gæti gerst og lýsti hún þessu og hversu hrædd hún var. Hún lýsti því að Angjelin hefði hringt í J og beðið hann um að koma norður með fót, sem hann gerði, en J hefði komið norður á bíl ákærðu sem hann hefði sótt til Z. J hefði farið til baka á bílaleigubíl. Hún hefði skilað bílnum eftir að J hringdi í hana og kvaðst hafa verið að drekka og því ekki getað skilað bílnum eins og til stóð. Hún hafi greint Angjelin frá þessu og hann hefði hringt stuttu síðar og sagt að hún ætti að skila bílnum, sem hún gerði. Hún lýsti ferðinni er hún skilaði bílnum og því að hún hafi talið að sér væri veitt eftirför og ráðstöfun sem hún gerði vegna þessa. Hún kvaðst hafa hringt í Angjelin og spurt hann hvort Y gæti sótt hana því hún ætti ekki fyrir strætó. Angjelin hefði þá sagt henni að prófa að hringja í Y, sem hún gerði og sótti Y hana. Hún kvaðst síðar hafa verið handtekin eftir að Y skilaði henni af sér.

Ákærði Y neitar sök og kvaðst ekki hafa átt þátt í því að svipta A lífi. Hann kvaðst ekki hafa sýnt X bifreiðarnar eins og honum er gefið að sök og hvorki hafa gefið henni fyrirsmáli né sent nánar tiltekin skilaboð til meðákærða Z eins og lýst er í ákærinni. Hann kvaðst ekki hafa vitað fyrir fram um ferðir Angjelins í Rauðagerði er hann svipti A lífi og hann hafi ekki vitað af því að Angjelin og A hafi átt í deilum. A hafi verið vinur sinn og hann hefði frétt af atburðinum er hann fór á sjúkrahús þar sem A var eftir skotárásina. Hann kvað þá A hafa verið góða vini og A verið með fyrstu mönnunum sem hann kynntist við komu hingað til lands, þeir hefðu unnið saman og milli þeirra hafi ríkt gagnkvæmt traust. Hann lýsti því hve þungbært fráfall A hefði verið fyrir sig og aldrei hefði fallið skuggi á samband þeirra. Hann kvaðst hafa kynnst Angjelin í byggingavinnu en þeir hefðu ekki verið nánir vinir. Hann hefði kynnst Z í byggingavinnu og lýsti hann sambandi þeirra við vinnu. Hann kvað hvorugan þeirra Angjelin og A hafa greint sér frá að þeir ættu í deilum, en hann hefði heyrt eitthvað um það frá H er hann hitti hann á Landspítalanum eftir morðið. Ákærði kvað Angjelin hafa hringt í sig og sagt að „bossarnir“ hefðu verið að hringja og hótta sér og viljað

höfuð hans, eins og ákærði bar. Nafn A hefði ekki verið nefnt í þessu sambandi. Y kvaðst ekki hafa leitt hugann að þessu heldur hlegið og sagt; *ókei, ókei*. Hann kvaðst hafa talið Angjelin drukinn eða undir áhrifum fíkniefna og því ekki hugsað út í þetta. Hann kvaðst hafa verið tvisvar til þrisvar sinnum á heimili Angjelins laugardaginn 13. febrúar, til að sækja Z og hann kunni að hafa séð Angjelin þá en hann hefði ekki talað við hann. Spurður um erindin á heimili Angjelins þennan dag lýsti ákærði því svo að Z hefði beðið hann um að keyra sig heim til Angjelins til að sækja bjór sem hann átti þar. Hann lýsti því að þeir Z hefðu skoðað baðherbergi hjá Angjelin en til stóð að lagfæra það. Hann kvað X hafa komið. Hann kvað að í þessi tvö eða þrjú skipti sem hann kom á heimili Angjelins þennan dag hafi hann annaðhvort verið að keyra Z þangað eða að sækja hann. Ítrekað spurður hvort hann hefði hitt Angjelin í þessi skipti kvaðst ákærði hugsanlega hafa hitt hann en þeir hefðu ekki rætt saman. Þá lýsti ákærði því að þau X og Z hefðu verið að drekka bjór heima hjá Angjelin og þeir Z hefðu rætt um fíkniefni og Z spurt hann hvort hann gæti útvegað þau. Hann kvaðst hugsanlega geta gert það og nefnt L í því sambandi og kvaðst ákærði hafa farið að heimili hans í Reykjavík, [...], til að hitta hann og þess vegna hafi hann farið að heimili hans og X hefði farið með sér. Ekki hafi tekist að útvega fíkniefni í þessari ferð en hann hefði hitt L síðar sama kvöld. Angjelin og X báru bæði að ákærði hefði farið að [...] til að sýna X bílinn. Ítrekað spurður um þetta kvað ákærði tilgang ferðar sinnar hafa verið þann sem hann lýsti, þ.e. að hitta L og tók fram að hugsanlega hafi X spurt eða beðið sig um að sýna sér einhvern bíl en hann hafi ekki farið á staðinn í því skyni. Spurður hvort hann hafi farið í Rauðagerði laugardagskvöldið 13. febrúar sl. kvaðst hann ekki hafa farið þangað en hann hefði farið ásamt Z í Borgargerði til að skoða hús sem þurfti að lagfæra. Tilefnið var það að Z hefði hringt og beðið sig um að koma og ræða verkefni og hann hefði þá sagt Z frá stóru húsi í Borgargerði sem gera þyrfti við utanhúss, en A hefði rætt um þetta verk við sig og ákærði gerði ráð fyrir að hann hefði áður talað við eigendur, ella hefði hann ekki rætt þetta við sig. Þeir Z hefðu ákveðið að fara í Borgargerði og skoða húsið sem um ræðir og rætt um að vinna verkið saman, en M hafi einnig verið á staðnum og rætt um þetta við ákærðu. Eftir þetta fóru þeir Z í Borgargerði á bíl X, en bíll ákærða var bæði bilaður og bensínlaus. Meðal gagna málsins eru ljósmyndir af húsi í Borgargerði og á húsinu eru vinnupallar. Ákærði kvað þetta húsið sem þeir Z ræddu um og kvað þetta vera sama húsið og hann hefði borið um í lögregluskýrslu. Er þeir komu til baka úr ferðinni hefðu þeir lagt bílnum í portinu við [...]. Ástæða þess að þeir Z voru að ferðast saman hafi verið sú að ákærði freistaði þess að kaupa fíkniefni hjá L, sem kvað ekkert að fá. Hann hefði síðan komið aftur í sama port klukkan 22 með X. Hann kvað Volvo-bíl A ekki hafa verið í portinu þá. Angjelin og X báru að ákærði hefði sýnt X hvítan bíl í eigu A. Spurður hvort hugsanlegt væri að bílinn hefði borið á góma milli þeirra X og hún hefði spurt út í

bílinn, kvað ákærði það útilokað. A hefði verið vinur sinn og hann hefði unnið heima hjá A viku fyrr og þá hefði hann beðið A um að lána sér vinnubílinn og hann þá sagt að hann ætti ekki bílinn lengur. Hann hefði því vitað að A átti ekki þennan bíl. Hann kvaðst ekki hafa vitað að X hefði verið á staðnum í því skyni að fylgjast með tilteknum bíl. Ákærði kvaðst ekki hafa verið í símasambandi við Angjelin þetta kvöld. Hann kvaðst hafa verið beðinn um að sækja Z á heimili Angjelins þetta kvöld. Hann hefði verið seinn fyrir þangað vegna þess að hann var stöðvaður af lögreglunni á leiðinni. Hann kvað rangt það sem fram komi í gögnum málsins um að hann hefði verið stressaður á þessum tíma og kvað hann mega ráða það af upptökum lögreglu sem stöðvaði hann að hann greindi lögreglu frá því að hann væri á leiðinni heim til Angjelins og að hann hafi sagt satt og rétt frá. Ekki varð af því að ákærði sækti Z heldur fór hann aftur til að reyna að hitta L og taldi sig síðan hafa hitt Z eftir það. Um þetta leyti kvað hann X hafa hringt í sig eða sent skilaboð og spurt hvort hann væri nálægt og að hana vantaði kveikjara. Hann kvað þau X hafa hist á [...] vegna þessa. Eftir að hann hitti X hefði hann farið og hitt L og farið heim eftir það. Hann lýsti því er hann sótti X í Holtagarða eftir að hún skilaði þar bílaleigubíl, en hún hefði hringt og beðið ákærða um að sækja sig þar sem hún beið í strætóskýli. Hann kvaðst hafa gert þetta og skilað henni af sér þar sem bíllinn hennar var og kvaðst hafa verið handtekinn í kjölfarið.

Ákærði Z neitar sök. Hann kvaðst ekki hafa vitað að til hafi staðið að svipta A lífi og ekki haft neina hugmynd um það og ákærðu hefðu ekki talað saman um það. Spurður um ferð sína í Borgarnes á föstudagskvöldið kvað hann hana þannig til komna að eftir heimkomu úr vinnu hafi Angjelin hringt og spurt hvar hann væri og ákærði svarað því. Hann hefði þá spurt Angjelin hvers vegna hann spyrði og hafi Angjelin þá sagt að hann vildi að ákærði kæmi til fundar við sig í Borgarnesi. Hann kvaðst hafa komið af fjöllum og sagst ekki vita hvar Borgarnes væri. Angjelin hefði þá sagt að X myndi sækja hann og að þeir þyrftu að ræða saman. X hefði síðan hringt og sagt að Angjelin hefði beðið hana um að sækja ákærða. Hann hefði spurt X hverju þetta sætti en hún aðeins sagt að Angjelin hefði beðið hana um þetta og að hún vissi ekkert meir. Þau X hafi síðan farið saman í Borgarnes og ákærði drukkið bjór á leiðinni, en ákærði kvað tungumálaörðugleika hafa komið í veg fyrir að þau gætu talað saman. Í Borgarnesi hittu þau Angjelin og hafi hann sagst þurfa að tala við Z og beðið hann um að afhenda X símann sinn áður en þeir gengu afsíðis til að tala saman. Hann kvaðst ekkert hafa hugsað um þetta og afhent símann. Angjelin hefði sagt að G hefði hóttað sér og barni sínu lífláti og spurt hann hvað best væri að gera. Nafn A hefði ekki borið þar á góma. Kvaðst ákærði hafa spurt hvort hann hefði sannanir fyrir þessu og réttast væri að sættast eða kæra til lögreglu. Hann skýrði afstöðu sína og sagði að best væri

að sættast. Hann vissi ekki til þess að Angjelin hefði fengið hótanir fyrr á árinu. Angjelin hefði afhent X tösku og sagt henni að fara heim. X hefði sett töskuna í skott bifreiðarinnar og ekið til Reykjavíkur en hann kvaðst ekki hafa vitað hvert innihald töskunnar var. Á leiðinni til Reykjavíkur kvaðst hann hafa drukkið bjór og tekið myndir og lýsti hann þessu. Hann lýsti því að Angjelin hefði hringt í sig á leiðinni og beðið sig fyrir töskuna vegna þess að X hefði ekki lykla að heimili hans. Hann gerði þetta og geymdi töskuna á heimili sínu. Á laugardeginum hefði X hringt og sagt honum að hún væri komin heim til hans og bað hann um að koma út og taka töskuna með sér. Hann hefði gert það og spurt X hvað stæði til og hún þá sagt að þau væru á leið heim til Angjelins. Er þangað kom spurði hann Angjelin hvers vegna hann væri kominn, en hann hefði áður sagt ákærða að hann ætlaði að koma í bæinn á mánudeginum. Angjelin hefði sagt að hann hefði komið til Reykjavíkur ásamt strákunum en hann færi hugsanlega aftur norður. Hann hafi afhent ákærða töskuna. Hann hefði drukkið bjór á heimili Angjelins og síðan var farið á heimili Z þar sem hann eldaði kvöldmat. X hefði komið síðar um kvöldið. Angjelin hafi haft orð á því að hringja í Y til að ræða viðgerð á baðherbergi á heimili hans. Að því kom að Angjelin og X fóru heim til Angjelins. Eftir komu Y ræddu þeir viðgerðina á baðherberginu og ákærði hefði sagt Y að hann ætlaði að taka sér frí í tvo til þrjá daga. Y hefði þá sagt honum frá stóru verkefni sem þeir gætu unnið saman. Hann kvaðst ekki hafa trúað Y og úr varð að þeir fóru heim til Angjelins og fengu þar bíllykla að bifreið X og fóru eftir það saman og skoðuðu húsið sem um ræðir og staðfesti ákærði að húsið væri að sjá á ljósmyndum meðal gagna málsins og væri hið sama og ákærði Y nefndi og áður var lýst. Ákærði hefði nefnt við Y að útvega eiturlyf og hringdi Y þá í N og fór heim til hans í kjölfarið. Þar hefðu þeir séð vinnubíl A. Y hefði sagt að þetta væri ekki lengur bíll A heldur notaði N nú bílinn. Y hefði lagt til að þeir biðu eftir N en Z sagt að hann vildi það ekki og hann ætlaði heim til Angjelins og fóru þeir þá þangað. Hann sá ekki hvenær X og Y fóru. Angjelin hafi þá sagt ákærða að koma með sér á stað nærri Costco. Á leiðinni þangað hafi Angjelin spurt hvað hann væri að gera á morgun og ákærði þá sagt honum að hann væri í frí. Angjelin hefði þá spurt hvort hann vildi koma með sér í sumarbústað og í snjósleðaferð. Z kvaðst hafa þegið það og Angjelin sagt að föt væru til staðar fyrir norðan. Þeir hefðu farið heim til Angjelins eftir þetta og síðan farið þaðan saman og Angjelin þá ekið bifreiðinni. Er þeir komu í Rauðagerði hafi Angjelin stöðvað bílinn og sagt ákærða að taka við stjórn bifreiðarinnar, sem hann gerði. Angjelin hefði sagst ætla að hitta félagan sinn. Hann kvaðst ekki hafa séð þegar Angjelin fór úr bílnum en hann hefði verið upptekinn við að stilla bílstjórásætið á þeirri stundu. Hann kvaðst hafa misst sjónar af Angjelin og ekki séð til hans. Hann hefði ekið 100-200 metra, lagt bílnum og beðið í 5-10 mínútur en áður hafi hann séð bíl ekið inn í bílskúr. Hann kvað sér hafa leiðst og ætlað að snúa

bílnum við en sá þá Angjelin veifa og hafi hann þá tekið Angjelin upp í bílinn og sagði Angjelin honum að aka áfram sem hann gerði. Hann kvaðst ekki hafa vitað á þessum tíma að Angjelin ætlaði til fundar við A en kvaðst hafa talið að ferðin í Rauðagerði snerist um afhendingu fíkniefna. Hann kvaðst hvorki hafa séð Angjelin taka neitt með sér er hann fór úr bílnum, eins og byssu, né hafa séð byssu er hann kom til baka. Hann kvaðst ekki muna eftir því að hafa séð Angjelin með byssuna þetta kvöld en hann hefði oft séð hann með byssu. Spurður um ummæli Angjelins sem bar fyrir dómi að hann hefði sagt er Z spurði um A að hann dræpi engan úr þessu, kvaðst ákærði ekki hafa hlustað og hann viti ekki um hvað Angjelin var að tala. Z kvaðst hafa ekið áfram uns hann stöðvaði aksturinn í Kollafirði þar sem Angjelin hefði horfið úr augsyn. Ástæða þess að þeir þurftu að stöðva þarna hefði verið sú að ákærði væri með sykursýki og hann hefði drukkið mikinn bjór og þurfti því að fara út að pissa. Hann lýsti því að hann hefði munað eftir því að hafa lofað dóttur sinni að fara með henni og skoða hund næsta dag. Angjelin hefði sagt að þeir skyldu redda því. Ákærði kvaðst hafa greitt fyrir bensín á bílinn á leiðinni norður. Eftir að ákærði sótti lykla að húsinu sem þeir ætluðu að dvelja í hefði X hringt og sagst vera á leiðinni norður. Þegar X kom hefði Angjelin viljað að ákærði færi til baka á bíl X, sem hann gerði. Hann kvaðst hafa sótt dóttur sína daginn eftir, eins og til stóð, og þau hefðu skoðað kanínur og fleira. Þá hefði hann haft samband við O og hafi hann spurt Z hvort hann vissi ekki hvað gerðist og sagt ákærða frá morðinu. Ákærði hefði spurt nánar og fengið fréttir þar um. Eftir þetta kvaðst hann hafa hringt í Angjelin og spurt hvort hann vissi hvað gerðist og hann sagst hafa frétt það. Hann hefði spurt Angjelin hvort hann væri viðriðinn málið, sem hann neitaði. Hann fór heim eftir þetta og í vinnu daginn eftir. Angjelin og X hefðu komið í mat hjá ákærða á mánudeginum og hann hefði spurt hvað hefði gerst. Angjelin hefði sagt „þeir halda að ég hafi gert þetta“. Ákærði kvaðst hafa brugðist við þessu og spurt Angjelin hvort hann ætlaði að skemma líf þeirra og rekið hann út og fór hann þar með. Ákærði var spurður hvers vegna hann hefði ekki greint satt og rétt frá öllu í fyrstu skýrslutöku hjá lögreglu. Kvað hann skýringuna þá að hann hafi verið handtekinn eins og hryðjuverkamaður og hann hefði ekki verið með sjálfum sér í skýrslutökum og í áfalli. Þá hafi hann verið undir áhrifum og ekki muna allt sem gerðist.

Vitnið B, ekkja A, kvað A hafa farið í vinnuna á laugardagskvöldinu. Hún lýsti því er hún hringdi í A um klukkan 23 og sendi honum skilaboð og bað hann um að taka úr þurrkaranum er hann kæmi heim. Hann svaraði og kvaðst vera hjá strákunum og ekkert stress og hann myndi gera það. Samskiptunum lauk um klukkan 23:15. Hún hefði síðan vaknað við högg, eins og einhver hefði dottið á bílskúrshurðina og talið að A væri kominn heim. Mínútu síðar kallaði P, íbúi á neðri hæð hússins, til hennar

og það um að hringt yrði á sjúkrabíl, sem hún gerði. Er hún kom út hafi hún séð A liggjandi á bakinu í götunni, alveg upp við bílskúrshurðina, en P og Q, bróðir hennar, voru hjá A og Q að reyna lífgunartilraunir. Hún kvað sjúkrabifreiðina hafa komið mjög fljótt á vettvang. Hún lýsti vinnu sjúkraflutningamanna á vettvangi og að lögreglan hefði komið stuttu síðar. Lögreglumaður hefði komið auga á skothylki á vettvangi og lýsti hún samskiptunum við lögregluna á vettvangi. Hún hafi hringt í I, vin A, enda viss um að þeir hefðu unnið saman þetta kvöld og þá hefði hún hringt í N og lögreglan og sjúkraflutningamenn löngu verið komnir er þessir menn komu á staðinn um nóttina. Hún hefði stöðugt spurt um A en ekki fengið svör og þá lýsti hún tilfinningu sinni um að hún hefði talið A látinn þótt henni væri ekki sagt það. Spurð hvort hún viti um einhvern aðdraganda þessa atburðar nefndi hún að A hefði verið í miklum símasamskiptum daginn áður og talað ensku. Hann hefði talað albönsku við samlanda sína en hann hefði skýrt fyrir viðmælandanum á ensku eins og það væru deilur milli tveggja aðila og A hefði virst hissa og skýrði hún þetta nánar. Hún hefði spurt A hvort eitthvert drama væri í gangi, eins og vitnið bar, en A þá sagt já og að hann væri að reyna að sætta þetta. Hún hefði ekki heyrt neinar ógnanir eða læti í A í þessu sambandi. A hefði aldrei verið með skotvopn á heimilinu og hún taldi að hún hefði vitað ef skotvopn hefði verið í bílskúrnum og skýrði hún þetta út frá miklum umgangi og notkun sinni á bílskúrnum. Hún lýsti sambandi A og Y og að A hefði iðulega útvegað Y vinnu við húsaviðgerðir sem hún lýsti. Þeir hefðu verið félagar en ekki bestu vinir eins og hún bar. I, vinnufélagi A, hefði komið um nóttina en hann hefði ekki farið inn í bílskúrin, enda lögreglan búin að afmarka vettvanginn og hefði stjórnað mannaferðum þar og verið á vettvangi alla nóttina. Hún vissi ekki deili á ákærða Angjelin og mundi ekki eftir því að hafa hitt hann. Spurð hvort hún vissi hvort A og Angjelin þekktust kvaðst hún hafa séð í símanum hjá A að Angjelin hefði verið þar og því vera viss um að þeir hefðu þekkt en vissi ekki hvort ósætti hefði verið á milli þeirra en hafi þeir talað saman hefðu þeir rætt saman á albönsku.

Hún lýsti þungbærum áhrifum þessa atburðar á líf sitt. Þau áttu son og á þessum tíma gekk hún með annað barn þeirra A. Þá lýsti hún áhrifum föðurmíssisins á son þeirra A og vinnu sinni við að reyna að vinna úr því áfalli. Loks lýsti hún öðrum áhrifum þessa atburðar.

Lögreglumaður nr. [...] lýsti aðkomu lögreglu á vettvang í Rauðagerði. Búið var að flytja A með sjúkrabifreið og lýsti hún vinnu lögreglunnar á vettvangi í framhaldinu. Hún hefði rætt við B, sem var utandyra á sloppnum og í miklu uppnámi. Hún lýsti því að stuttu síðar hefðu borist upplýsingar um að líklega væru áverkarnar á A skotáverkar en stuttu síðar hefðu fundist skotpatrónur á vettvangi. Hún kvað vini

A hafa komið á vettvang og ættingja hans. Vettvangur hefði verið vaktaður og enginn komist inn óséður af lögreglu.

Lögreglumaður nr. [...], starfsmaður tæknideildar, lýsti vinnu sinni á vettvangi við að tryggja vettvang og sönnunargögn en vettvangur hefði verið innsiglaður og vaktaður alla nóttina. Spurð um það hvort skotpatrónur hefðu verið á upprunalegum stað eða hvort möguleiki væri á að þær hefðu fokið til, taldi vitnið patrónur á bílplaninu hafa getað fokið til en patrónur sem voru nær garðinum hafi trúlega verið á upprunalegum stað þar sem var skjólsælla. Hún staðfesti vinnu sína en skotvopn fannst við leit í Kollafirði, fullhlaðin byssa, með hljóðdeyfi skrúfaðan á.

Lögreglumaður nr. [...] lýsti vinnu sinni á vettvangi í Rauðagerði um nóttina og staðfesti gögn sem hann vann vegna þessa. Hann kvaðst ekki geta lagt mat á það hvort skotpatrónur hefðu verið á upprunalegum stað en eftir komu lögreglu á vettvang var tryggt að þær hreyfðust ekki úr stað. Hann kvað yfirlitsskoðun hafa farið fram, m.a. í bílskúr, en vettvangur hefði verið innsiglaður til frekari rannsóknar síðar.

Lögreglumaður nr. [...] staðfesti skýrslu sína um skotvopnið sem fannst í Kollafirði og að það hefði verið flutt til rannsóknar í Danmörku. Þá staðfesti vitnið aðra skýrslu sem hann vann við rannsóknina.

Lögreglumaður nr. [...] lýsti vettvangsferð með X. Í ljós kom að þáverandi verjandi X hefði ekki komist en verjandinn og X hefði verið samþykkt því að farið væri í vettvangsferðina við þessar aðstæður og að hún gæti hringt í verjanda óskaði hún þess. Í vettvangsferðinni hafi verið töluð íslenska og enska og X hafi verið vel mælandi á bæði tungumálin.

Vitnið R, dreifingarsérfræðingur hjá lögreglunni á höfuðborgarsvæðinu, lýsti og skýrði vinnu sína við rannsóknina en vitnið vann með farsímaupplýsingar og fleira. Vitnið rannsakaði alla notkun á farsímanúmerum ákærðu en gögnin um þetta liggja frammi.

Vitnið S, sérfræðingur hjá tæknideild lögreglunnar á höfuðborgarsvæðinu, skýrði og staðfesti rannsóknargögn sem hann vann. Hann skýrði gögn sem send voru til rannsóknar í Danmörku. Hann kvað byssuna hafa verið rannsakaða þar og greindi hann frá niðurstöðum þeirrar rannsóknar. Hann skýrði DNA rannsóknir sem fram fóru og vísaði til danskrar rannsóknarstofu til að skýra einstakar niðurstöður. Hann skýrði og staðfesti rannsókn á fatnaði A. Hann merkti 11 göt á peysu, sjö á framhlið og fjögur

á bakhlið. Við nánari skoðun taldi hann eitt gat á framhlið vera skurð er kom er peysan var klippt og skýrði hann það álit sitt. Hann skýrði álit sitt um göt sem talin eru ummerki eftir byssukúlu. Hann skýrði göt sem hann telur innskotsskot. Gat á stroffi á hægri ermi taldi hann líklegast vera útskotsgat þótt hann gæti ekki fullyrt um það. Ekki hafi verið hægt að segja til um önnur göt hvort þau hafi verið innskotsgöt eða útskotsgöt og skýrði hann hvers vegna þetta var ekki unnt. Hann kvað innskotsgat á miðju baki benda til að kúlan hafi komið frá hlið og skýrði hann þetta. Skot á miðju baki taldi hann eftir kúlu sem komið hefði beint á efnið en ekki frá hlið. Hann kvað þetta benda til þess að maðurinn hefði verið skotinn í bakið.

Meðal gagna málsins eru rannsóknargögn frá Danmörku. T réttarerfðarfræðingur skýrði og staðfesti rannsókn sína og gögnin sem um ræðir. Hann skýrði niðurstöður DNA rannsóknar á sýnum og að fundist hefðu sýni frá fleiri en einum einstaklingi og skýrði hann þetta og hvernig unnið væri úr slíkum tilvikum. Hann útskýrði einstök sýni sem rannsökuð voru og fyrir liggja ítarleg gögn um þetta.

Lögreglumaður nr. [...] lýsti gerð samantektarskýrslu sem liggur frammi í málinu og kvað lögfræðinga ákærusviðs hafa lesið skýrsluna yfir. Hann kunni ekki skýringar á því hvers vegna tiltekin gögn, sem verjandi ákærða Angjelin spurði um, væru ekki í málinu, hann þyrfti að athuga þetta nánar til þess að geta svarað þessu. Í samantektarskýrslunni er þess ekki getið að X og Angjelin segja bæði í sínum lokaskýrslum að Angjelin hefði gefið X tiltekin fyrirmæli um að senda skilaboð. Spurður hvers vegna þessa væri ekki getið í samantektarskýrslunni kvaðst vitnið ekki geta skýrt það.

Lögreglumaður nr. [...] lýsti rannsókninni í upphafi og gangi hennar. Vitnið lýsti skýrslu sem hún ritaði vegna rannsóknarinnar og ber heitið: „Samantekt rannsóknardeildar um rannsókn málsins.“ Hún lýsti því að fljótlega hefðu komið fram upplýsingar um að ákærði Angjelin tengdist málinu og upplýsingar hefðu komið frá I strax á vettvangi og frá U við skýrslutöku á sunnudeginum. Hún lýsti því að Angjelin hefði játað morðið við skýrslutöku er fundur vopnsins var borinn undir hann og greint frá því að morðvopnið væri fundið. Vitnið lýsti ritun skýrslunnar sem að ofan greinir. Hún var spurð hvort venja væri að rita skýrslu sem þessa og kvað hún um að ræða greinargerð sem fylgir málgögnum til ákærusviðs.

Fyrir liggur að X leiðrétti, hinn 23. mars sl., framburð sinn hjá lögreglu og sagði Angjelin hafa gefið sér fyrirmæli um að senda skilaboð í síma Z. Vitnið var spurt hvort hún hefði vitað af framburði X en ákveðið við ritun skýrslunnar að taka ekki mark á honum. Kvaðst vitnið ekki hafa svar við því.

Fyrir liggur að hinn 20. mars sl. gaf Angjelin samhljóða skýrslu og X um þetta og kvaðst sjálfur hafa beðið X um að senda umrædd skilaboð í síma Z. Vitnið var spurt hvort hún vissi af þessum framburði og þá hvort til greina hefði komið að taka mið af honum við skýrslugerðina. Vitnið svaraði spurningunni ekki.

Fyrir liggur að X og Angjelin báru hvort í sínu lagi um það í gæsluvarðhaldi á þann hátt sem rakið var en þessa er einskis látið getið í niðurstöðukafla greinargerðarinnar. Vitnið var spurt hvers vegna það var ekki gert og kvaðst vitnið ekki hafa svör við því.

Vitnið Q, íbúi í [...], kvað þá P hafa komið að A í götunni við húsið eftir að hafa heyrt hljóð eins og hurðarskell að utan og þá fóru þeir P út og komu að A liggjandi á bakinu í götunni við bílskúrsdyrnar. Hann lýsti tilraunum til að gera skyndihjálp uns sjúkrabíll kom á vettvang.

Vitnið P var íbúi í [...] á þessum tíma. Hann lýsti því er þeir Q heyrðu smáhvell eins og hurðarskell að utan og hann hafi þá farið strax og kíkti út og séð þá A liggjandi á bakinu í götunni fyrir utan bílskúrsdyr mjög nærri húsinu. Hann lýsti ráðstöfunum sem gerðar voru og að hringt hefði verið á sjúkrabíl. Hann taldi að þeir Q hefðu heyrt hefði rifrildi átt sér stað fyrir utan húsið.

Vitnið V vann við að taka saman myndefni fyrir lögregluna sem liggur frammi meðal gagna málsins. Hann skýrði vinnu sína og staðfesti gögnin fyrir dóminum. Hann kvaðst hafa fengið frumgögn úr myndavélakerfum sem lögreglan safnaði og fékk vitnið tímalínu og tók fram að lögreglan hefði skoðað myndefnið áður en vitnið fékk það í hendur. Hann skýrði hvernig hann vann málið m.a. út frá staðsetningu farsíma. Skoðað var í réttarhaldinu myndefni frá laugardagskvöldinu 13. febrúar og skýrði vitnið myndbandið og hvernig tímasetningar voru fundnar og fleira. Fram kom hjá vitninu að Angjelin og Z hefðu verið að nálgast Rauðagerði áður en X sendi skilaboðin og skýrði hann þetta nánar út frá tímasetningu myndavéla sem væru með vissu réttar. Vitnið skýrði hvernig sjá megi er A kom heim til sín um kvöldið og skýrði hann jafnframt vinnslu myndefnis við Rauðagerði sem hefði verið unnið út frá speglun frá gluggum húss við götuna. Hann kvað ljós kvikna og slokkna við bílskúr við [...] út frá hreyfiskynjara í bílskúrnum hjá A og það sýni að hreyfing hefur átt sér stað fyrir utan bílskúrinn. Frá því hreyfiskynjarinn kveikir ljósið og þar til bíl ákærðu er ekið til baka út götuna er talinn vera sá tími sem atburðurinn átti sér stað.

Lögreglumaður nr. [...] lýsti vinnu sinni við rannsókn málsins. Hann skýrði athuganir lögreglu undir rannsókninni sem ekki leiddu í ljós að aðilar sem voru til

skoðunar tengdust málinu. Hann skýrði vinnu við mat á upplýsingum frá aðilum sem ekki vildu láta nafns síns getið.

Vitnið K kvaðst hafa kynnst X fyrir um tveimur árum er þær unnu saman og Angjelin um svipað leyti. Hún hefði ekki vitað af neinum vandamálum milli ákærða Angjelin og A. Hún kvað Angjelin hafa sagt sér frá hótunum einstaklinga einstaka sinnum en hann hefði ekki greint henni frá neinu slíku um þetta leyti, eftir því sem ráða mátti af vitnisburðinum. Angjelin hefði ekki sagt hver hótaði honum og hún mundi ekki um hvað hótanirnar snerust en kvaðst þó muna að þær vörðuðu eitthvað son hans. Hún kvaðst hafa hitt Angjelin á þriðjudeginum eftir vinnu. Vitnið kvað Angjelin hafa verið áhyggjufullan er hann fór norður í land en hún vissi ekki hvers vegna það var, og er hún spurði Angjelin kvað hann það vera vegna einhvers er varðaði son hans. Hún kvaðst hafa talað við X á laugardeginum en hafa svo sent henni skilaboð og þá komið fram að X væri veik. Hún kvað X hafa ekið sér heim eftir vinnu föstudaginn 12. febrúar sl. er þær luku vinnu á sama tíma þann dag. Hún kvað þær X hafa ætlað að skemmta sér um kvöldið. Hún lýsti ferð heim til móður X og þaðan fóru þær heim til Angjelin sem hefði ætlað að lána þeim íbúð sína, sem ekki varð vegna þess að hann hafi lánað hana öðrum. Hún kvað X hafa farið í Borgarnes og kvaðst hún hafa reiðst vegna þessa. Hún kvað X hafa komið aftur um kvöldið og fóru þær eftir það heim til vitnisins.

Vitnið J kvaðst hafa búið við hlið ákærða Angjelin í [...] á þeim tíma sem um ræðir í ákærinni og lýsti kynnum sínum af honum. Hann kvaðst ekki hafa vitað um ágreining milli Angjelin og annarra og hann ekki þekkt A. Hann kvaðst hafa mætt Angjelin á stigaganginum laugardagskvöldið 13. febrúar en vitnið hafði ekki reiknað með því að ákærði Angjelin væri heima hjá sér þá. Angjelin hefði virst hræddur og fannst vitninu eins og hann væri undir áhrifum fíkniefna og merkti hann þetta á fasi hans. Angjelin hefði spurt vitnið hvort hann hefði séð lögreglu fyrir utan húsið en vitnið sagt að enginn væri þar. Hann kvaðst ekki hafa séð Angjelin vopnaðan þetta kvöld en hefði áður séð byssu í fórum hans. Angjelin hefði verið með tösku en hann kvaðst vita til þess að Angjelin hefði áður geymt byssu í töskunni Angjelin hafi nefnt að einhver væri að fylgjast með honum en vitnið kvaðst ekki hafa tekið mark á því og talið Angjelin undir áhrifum fíkniefna. J lýsti því er X hringdi í vitnið og bað hann um að fara með bíl til þeirra Angjelin er þau voru stödd úti á landi og í ljós kom að þau voru í meira en 300 km fjarlægð og var hann beðinn um að koma með föt til þeirra. Hann hefði gert þetta og hitt strák sem hann vissi ekki deili á, sem afhenti peninga fyrir bensíni og bíllykla en bíllinn hefði verið í [...]. Hann kvaðst hafa átt að fá greiðslu fyrir þetta og tók hann með töskur sem í voru föt. Hann kvað Þ, konu sína, hafa farið

með sér í ferðina og er hann hitti Angjelin og X. X hafi komið á þriðjudeginum og sótt bíllyklana að bifreið sem vitnið ók á til baka í ferðalaginu norður. Hann kvað þau Angjelin og X hafa verið stressuð en þau hafi verið að horfa á sjónvarpið þar sem fjallað var um morð, en hann hefði ekki skilið samræður þeirra.

Vitnið Þ kvað þau J hafa verið heima hjá sér í [...], laugardaginn 13. febrúar, en hún hefði ekki hitt Angjelin þá en maður hennar hefði gert það. Hún lýsti ferð þeirra J norður í land sunnudaginn 14. febrúar með bíl og föt, en kona hefði hringt í J og beðið hann um þetta.

Vitnið M kvaðst hafa búið með Z á þeim tíma sem um ræðir. Hann kvað Y og Angjelin hafa komið til Z um kvöldmatarleytið 13. febrúar. Y hefði komið seinna en Angjelin og lýsti vitnið því er Y og Z ræddu byggingaverkefni og að Y hefði viljað aðstoð frá Z vegna umfangs verksins. Angjelin hefði farið fyrstur en þeir Y og Z hefðu farið saman til að skoða byggingaverkefnið sem rætt var. Angjelin hefði ekki nefnt neinar hótanir og hann hafi verið venjulegur í fasi. Hann kvað Angjelin og X hafa komið á heimili þeirra Z í kvöldmat mánudaginn 15. febrúar. Þar hafi verið rætt um morðið og Angjelin hefði sagt að lögreglan gæti talið hann hafa framið morðið og í framhaldinu hefði Z spurt hvers vegna hann hefði komið heim til hans og vísað Angjelin á dyr.

Vitnið N kvaðst hafa kynnst A fyrir fimm árum við komu sína til landsins og þeir hafi verið nánir vinir og fjölskylduvinir. Hann kvaðst þekkja Angjelin og hafa unnið fyrir hann. Hann kvaðst ekki þekkja Z mikið og ekki vera náinn honum. Hann kvað Y náinn vin sinn líkt og A hefði verið. Hann kvaðst ekkert þekkja X. Hann kvaðst ekki hafa vitað um rifrildi milli Angjelins og A og ekki talið það alvarlegt eða að það gæti endað svona, eins og vitnið bar. Hann kvað [...], vin Angjelins, einnig hafa átt hlut að máli vegna ósættisins en vitnið kvað rifrildi hafa verið vegna þess að Angjelin hefði notað nafn A og talað illa um hann. Ítrekað spurður kvað hann A ekki hafa átt í neinum vandamálum gagnvart [...] en Angjelin hafi hins vegar sagt A að hann ætlaði að ganga í skrokk á honum. Hann lýsti því að Y hefði sagt nokkrum dögum fyrir morðið að eitthvað stórt væri að fara að gerast en þetta hefði Y sagt O, sameiginlegum vini þeirra. Spurður um það hvers vegna hann nefndi þetta ekki við skýrslutöku hjá lögreglu kvað hann skýringuna þá að hann hefði frétt þetta síðar og hann hefði þetta ekki eftir Y. Hann kvað A hafa komið heim til vitnisins fyrir vinnu laugardagskvöldið 13. febrúar og allt virst í lagi. Næst hefði hann heyrt af málinu er B, kona A, hringdi og sagði honum frá atburðinum. Vitnið mundi eftir skjáskoti sem A sýndi honum vegna samskipta hans við Angjelin. Hann kvaðst hafa fengið skilaboðin 9. janúar en

samskiptin milli Angjelin og A hefðu verið sama dag. Spurður um það hvort A hefði skýrt hvað væri í gangi hefði A sagt að hann ætlaði ekki að hafa frekari samskipti við Angjelin eftir þetta. Í skilaboðunum hafi A hótad að rústa [...] en tilefnið hefði verið skilaboð frá Angjelin áður. Vitnið var spurt hvort það vissi til þess að A, G, I og U hefðu reynt að kúga fé út úr [...]. Kvaðst hann ekki vita það en kvað A aldrei myndu hafa gert það.

Vitnið G kvað A hafa verið besta vin sinn og þeir átt saman fyrirtæki. Hann kvaðst þekkja Angjelin í gegnum A. Spurður um deilur milli A og Angjelin kvað hann orðfæri Albana í samskiptum, sem hann var spurður um, hafa verið venjulegt. Samskiptin virki eins og hótanir en ekki liggi raunverulegar hótanir að baki. Spurður um deilur milli A og Angjelin kvað hann þær ekki hafa átt sér stað og aldrei verið til staðar. Vitnið lýsti kynnum af F, en hann komi iðulega sem gestur á staðina þar sem vitnið starfar. Spurður hvort hann vissi um það hvort reynt hefði verið að kúga fé af F vegna orðróms um að hann væri upplýsingagjafi lögreglu, kvað vitnið það ekki rétt. Hann var spurður hvort hann vissi af símtali milli A og Angjelin á fimmtudagskvöldinu. Lýsti hann þá símtali H og A á þessum tíma, en A hefði ekki viljað tala við Angjelin. Símtalið hefði átt sér stað er vitnið var akandi og A sat við hlið hans og I, H og U hafi verið aftur í bílnum. H hefði hringt í Angjelin en tilefnið hefði verið að reyna að komast að því hvers vegna verið væri að hótta F. Tilefnið var orðrómum um að F og einhverjir ætluðu að ráðast á A og Angjelin hefði átt þátt í því. Þeir hefðu talað saman á albönsku svo þeir I hefðu ekki skilið það sem fram fór. Að því kom að H ætlaði að rétta A símann til að tala við Angjelin en A hefði sagt að hann vildi ekki tala við hann og lauk símtalinu þar með. Tveimur eða þremur dögum síðar hefði hann komist að innihaldi símtalsins en þar hefði Angjelin sagt að hann ætlaði að drepa A og setja margar kúlur í hann. Vitnið kvaðst hafa hringt í F eftir símtalið sem lýst var, þar sem vitnið kvaðst hafa áttað sig á því að eitthvað væri ekki í lagi þar sem A vildi ekki tala við Angjelin og hann því hringt í F til að heyra hans hlið og spurt hvers vegna hann og hans menn væru að reyna að ráðast á A. F hefði sagt að hann vildi engin vandræði en „hans menn væru ekki að ráðast á A“ en hann vissi hverjir þeir væru. Hann hefði lagt til að hittast og leysa málið og þá ákveðið að hittast á mánudeginum í því skyni að leysa málið, en þeir sem ætluðu að hittast, auk þeirra F, voru A, I, en örugglega ekki Angjelin. Vitnið kvaðst hafa verið staddur á bílasölu föstudaginn 12. febrúar, þar sem U sagðist hafa mikilvægar upplýsingar. Fram komu upplýsingar um að menn ætluðu að ganga í skrokk á A. Hann hefði þá hringt í A sem kom á bílasöluna ásamt N og greindi hann þá A frá því sem hann vissi um þetta, en A hefði ekki tekið þetta alvarlega og sagt að hann ætti ekki í deilum við þá aðila sem um ræddi. Vitnið kvaðst hafa hitt A nokkrum sinnum laugardaginn 13. febrúar er hann

var við störf á skemmtistaðnum Jungle, síðast um tíuleytið þetta kvöld er vitnið fór heim til sín. Farið var yfir messenger samskipti vitnisins, A, I og U, þar sem rætt var ferðalag F norður í land og fleira. Skýrði vitnið sum samskiptin eftir því sem hann mundi. Samskiptin liggja fyrir meðal gagna málsins.

Vitnið U lýsti kynnum sínum af A en þeir hefðu unnið saman og umgengist mikið. Hann kvaðst kannast við Angjelin. Hann kvað Y náinn vin sinn. Spurður um deilur milli A og Angjelin kvaðst vitnið vita það eitt að Angjelin hefði sagt eitthvað um A en hann kvaðst ekki geta lýst þessu frekar. Vitnið lýsti símtali þar sem H hringdi í Angjelin en þá hefðu þeir H, A, I og G verið saman á ferð í bíl. H hefði hringt í því skyni að reyna að ná fram sáttum og hafi Angjelin viljað tala við A sem vildi ekki tala „við þennan hálfvita“ eins og vitnið bar. Angjelin hefði reiðst og sagst ætla að fylla maga A af byssukúlum. H sagði A ekki frá þessu vegna þess að hann vildi ekki að A reiddist en hann hefði frétt af ummælunum eftir morðið. Hann lýsti því er ákveðið var að A og Angjelin myndu hittast á mánudeginum til að sættast. Hann kvað I hafa hringt eftir miðnætti aðfaranótt sunnudags og sagt frá því að einhver hefði ráðist á A. Hann kvað A aldrei hafa sagst ætla að drepa Angjelin þótt hann hefði sagt að hann gæti lamið hann. Þá hafi A sagt að hann vildi engin vandamál, hann hefði keypt hús og þau hjón ættu von á öðru barni. U var spurður hvort hann og vinahópur hans, og voru þá nefndir auk vitnisins þeir A, G og I, hefðu reynt að kúga fé út úr F og neitaði vitnið því.

Vitnið H kvað A hafa verið mjög góðan vin sinn og þeir umgengist mikið. Hann kvaðst þekkja Angjelin sem væri kunningi hans. Hann vissi um deilur milli A og Angjelin en hann vissi ekki ástæðuna. A hefði sagt vitninu að F hefði flutt til landsins fólk í því skyni að ráðast á sig. Hann hefði spurt A hvers vegna hann gerði það og hefði A þá sagt að Angjelin hefði beðið um þetta. Þá lýsti hann símtali við Angjelin er þeir voru staddir í bíl þar sem hann spurði um ósættið og hvort menn hefðu verið fluttir til landsins í því skyni að ráðast á A. Angjelin hefði neitað þessu og beðið um að fá að tala við A, sem vildi ekki tala við hann og sagt að hann vildi ekki tala við „þennan þroskahefta hálfvita“. Angjelin hefði þá svarað að hann myndi fylla maga þeirra sem ætluðu að gera honum eitthvað með byssukúlum. Hann kvað Angjelin hafa hringt í vitnið eftir þetta og sagt að það væri ekki rétt sem þeir hefðu heyrt og ákveðið að þeir myndu hittast á mánudeginum og sættast. Hann hefði hringt í A og sagt að til stæði að þeir Angjelin hittust á mánudeginum til að sættast. Hann kvað Y hafa hringt síðar og spurt sig um hvað málið snerist og lagt til að menn sættust. Hann kvað Y einnig vin þeirra A og Angjelin. Hann kvaðst hafa hringt í Y eftir árásina og fannst honum Y í sjokki við fréttirnar af A, en þeir Y hefðu farið á sjúkrahúsið eftir þetta.

Vitnið I kvað A hafa sagt sér á fimmtudeginum 11. september að F væri kominn með lið á sig eða á okkur, eins og vitnið bar. Hann var spurði hvers vegna A hefði sagt að Angjelin hefði logið upp á A og búið til sögu við F um að A og félagar hans, þ. á m. vitnið, væru að gera honum eitthvað og að A væri reiður F vegna einhvers. Hann hafi sagt A að hann myndi ræða við F og ljúka málinu og að þetta væri ekkert. Hann hefði hringt í F á föstudeginum 12. febrúar og sagt að það sem hann hefði heyrt um að einhver væri á móti honum væri ekki rétt. F hafði sagst skilja þetta og þakkað honum fyrir að tala við sig. F hefði sagt að hann kæmi til Reykjavíkur á mánudeginum og lagt til að allir hittust í kaffi til að klára þetta, eins og vitnið bar, en Angjelin hefði ekki verið með í þessu. Ekkert var rætt hverjir kæmu á fundinn en F hefði ætlað að hringja í vitnið er hann kæmi til Reykjavíkur. Er vitnið nefnir „þá“ kom fram að hann ætti við auk sín þá G, A og U. Spurður hvort A eða einhver í þeirra hópi hefði sett sekt á F kvað vitnið svo ekki vera og nefndi að hann hefði hringt í F og komið á fundi á mánudeginum, eins og rakið var. Vitnið vissi um símtal H og Angjelin á fimmtudagskvöldinu en þeir hefðu talað saman á albönsku og vitnið ekkert skilið af því sem fram fór. Hann kvaðst ekki vita hvort A eða Angjelin hótuðu hvor öðrum í símtalinu. Vitnið kvað þá A hafa unnið saman á laugardagskvöldinu 13. febrúar, frá klukkan 19-23. Hann hefði skutlað A eftir það til að sækja bíl sinn en svo ekki séð hann eftir það. Borið var undir vitnið messenger samtal hans, U, A og G og mundi hann þetta illa en kvað allskyns grín hafa átt sér stað og engin alvara hafi verið í þessu spjalli þeirra sem farið var yfir og vitnið lýsti frekar. Samskiptin liggja frammi. Vitnið kvaðst ekki vita hvar Angjelin bjó og hann hefði ekki farið að heimili hans í [...] á laugardagskvöldinu og kvaðst vitnið hægt að staðfesta það á upptökum eftirlitsmyndavéla frá vinnustað hans. Hann kvað B, konu A, hafa hringt laust eftir miðnætti og sagt að A hefði verið stunginn fyrir utan heimili sitt og beðið vitnið um að koma og hann sagst koma strax. Er hann kom á staðinn hafi lögreglan verið komin og búið að girða vettvanginn af. Hann kvaðst aldrei hafa séð byssu í fótum A. Hann lýsti ferð sinni og fleiri á spítalann þar sem A var. Hann kvaðst þekkja Y sem hefði unnið fyrir A. Spurður hvort einhver leiðindi hefðu verið á milli Y og A kvað vitnið A hafa verið þreyttan á Y á tímabili en það svo lagast á víxl.

Vitnið Æ kvaðst lítið hafa heyrt af ágreiningi milli A, bróður síns, og Angjelin fyrir morðið. Spurður hvernig A var í fasi daginn fyrir andlátið kvað hann A hafa verið ánægðan og verið að vinna í húsinu. Hann hitti A ekki á laugardeginum og hann viti ekki meira um málið.

Vitnið F kvað Angjelin náinn vin sinn og hann hefði þekkt A líttillega og engar deilur hefðu verið á milli þeirra A. Spurður um deilur milli annarra hópa en A kvaðst vitnið ekki vita annað en að eftir símtal sem hann fékk frá G þar sem vitnið kvaðst hafa lagt til að þeir hittust á mánudeginum og töluðu saman, hafi verið ákveðið að gera það. G hefði viljað að vitnið myndi „henda Angjelin í burtu“ og losa sig við hann. Hann vissi ekki ástæðuna en nefndi að komið hefði upp ágreiningur milli G og vina hans sem voru t.d. A og I. Hann kvaðst hafa hringt í I á föstudeginum og „það var allt í góðu“. Hann kvaðst hafa verið í vélsleðaferð norður í landi ásamt konu og börnum og fleirum. Hann lýsti dvöl þeirra þar og fleiru. Hann kvað samferðamenn sína hafa farið heim á laugardeginum ásamt Angjelin og hann viti ekki hvort hann hefði gert ráðstafanir um áframhaldandi gistingu fyrir norðan. Angjelin og X hefðu komið í kaffi hjá Ö, þar sem hann gisti ásamt fjölskyldu sinni, á sunnudeginum. Vitnið kvaðst hafa heyrt, en ekki muna hjá hverjum, að Angjelin hefði sagst hafa fengið hótanir frá A og hann teldi að þær hefðu beinst að barni hans. Hann kvað G hafa hringt um nóttina og sagt frá árásinni á A, sem hefði verið stunginn. Hann kvað hringingarnar og það sem rætt var hér að framan ekki hafa tengst því er upplýsingar birtust í fjölmiðlum um að vitnið væri upplýsingagjafi lögreglu. Spurður um það hvort hann hefði heyrt sögusagnir um að I, G og A væru að setja sekt á vitnið vegna lekamálsins svokallaða, kvaðst hann hafa heyrt af því og látið athuga það og það hefði ekki átt við rök að styðjast.

Vitnið Á kvaðst hafa verið ásamt manni sínum F og fleirum í snjósleðaferð í febrúar sl. Angjelin var þar einnig og staðfesti hún að hann hefði farið í bæinn á laugardeginum og komið til baka norður á sunnudagsmorgni, ásamt X, en hún tók fram að þetta væri óljóst í minni sínu.

Vitnið É kvað þá F vini og lýsti komu manna frá Spáni til að vinna hér á landi. Hann kvaðst hafa frétt af morðinu í fjölmiðlum á sunnudeginum og lýsti hann samskipum sínum við menn sem komu með Angjelin á bíl að norðan skömmu áður. Hann lýsti því er hann sótti F og fjölskylda er þau komu að norðan, en hann kvaðst ekki hafa heyrt um neinn ágreining milli Angjelins og A.

Vitnið Ö kvað F hafa komið í vélsleðaferð til sín síðastliðin tvö ár, en vitnið rekur slíka þjónustu. Þetta hefði verið hefðbundin ferð, löngu ákveðin og skipulögð. Þegar kom góð veðurspá og snjócoma hefði verið ákveðið að F og fjölskylda kæmu auk þriggja útlendinga, þeirra [...], [...] og [...], og Angjelin hefði einnig komið. Hann lýsti sleðaferðinni en útlendingarnir hefðu gisti í sumarhúsbústað í Varmahlíð. Á laugardeginum hefðu þeir F verið á sleða en honum skildist að útlendingarnir fjórir

væru þá að fara til Reykjavíkur eftir hádegi. Hann kvað F hafa vakið sig aðfaranótt sunnudags og sagt að einhver hefði verið stunginn.

Vitnið Í kvaðst hafa þekkt A í gegnum sameiginlega vini og þeir hefðu umgengist nokkuð og þekkt ágætlega. Hann kvað lítil tengsl við Angjelin en kannist lítillega við hann og lýsti hann því. Spurður um vitneskju um deilu milli A og Angjelins og/eða F, lýsti hann því, ef deilu skyldi kalla, og kvað það sem um ræðir byggt á bulli sem Angjelin hefði búið til upp á eigin spýtur og því hafi í raun ekki verið hægt að kalla þetta deilur. Spurður hvort A hefði tekið þessu alvarlega kvaðst hann halda að A hefði aldrei tekið Angjelin alvarlega en hann hafi hins vegar tekið því alvarlega að fá stöðugt lygasögur um sig. Hann kvaðst hafa hitt F, að hans beiðni, á fundi í Garðabæ nokkrum dögum fyrir morðið og þar hafi verið auk þeirra F þrír menn sem vitnið vissi ekki deili á. Tilefni fundarins hafi verið tilbúningur frá Angjelin og engin vandamál væru á milli hans og A heldur mætti rekja þær sögur til lygasjúks vinar hans. Farið var yfir ákveðin skilaboð frá 10. febrúar og kvað hann skilaboðin hafa sýnt að greinilega hafi allt verið vitlaust í bænum vegna sögu sem kom frá Angjelin. Hann hefði reynt að róa A en hann hefði verið þannig gerður að vera fljótur upp en jafnframt fljótur að jafna sig og skýrði vitnið þetta. Hann hefði verið búinn að jafna sig á laugardeginum er hann ræddi við A, að hann minnti. Til hafi staðið að hittast á mánudeginum. Spurður um það hvort hann kannaðist við að hafa, ásamt A og fleirum, sett skuld á F út af „lekamálinu“ kvað hann svo ekki vera og þetta væri algjör þvæla sem enginn kannist við.

Vitnið L kvað þá A hafa verið vini og hann kvaðst þekkja Angjelin. Hann kvaðst vita hver Y væri. Spurður um það hvort hann vissi um ágreining milli aðila áður en morðið átti sér stað kvaðst hann ekki hafa vitað af neinu slíku. Hann kvað A hafa komið heim til vitnisins að [...], kl. 22:30 á laugardagskvöldinu 13. febrúar og dvalið þar í um 30-40 mínútur og þeir spjallað saman og A hefði farið heim eftir það en hann hefði ekki merkt neitt óvenjulegt í fari hans. Hann kvað A hafa komið heim til sín mjög oft, nánast á hverju kvöldi. Spurður um hvítan vinnubíl sem A átti kvað hann A eiganda bílsins en vitnið kvaðst hafa haft hann til umráða á þessum tíma. Hann kvaðst hafa hitt Y tvisvar sinnum þetta laugardagskvöld, að hann taldi, en tilefnið hafi verið að afhenda Y fíkniefni.

Vitnið Ó kvað Angjelin kunningja sinn en hann hefði ekki þekkt A. Hann kvaðst hafa farið norður í land með F í snjósleðaferð og lýsti hann því. Hann vissi ekki hvort lengd ferðarinnar hafi verið ákveðin fyrir fram. Spurður um deilur milli Angjelins og A eða einhverra annarra, er hann var í ferðinni, kvaðst hann ekkert hafa heyrt af því

og vissi ekki um neinar hótanir. Hann kvaðst hafa farið heim á laugardeginum eða sunnudeginum en hann kvað fjóra hafa verið samferða og auk vitnisins hafi þeir Ý, Ú og Angjelin verið samferða. Hann mundi ekki hvort rætt var að Angjelin ætlaði aftur norður. Eftir komu í bæinn hefðu þeir Ú farið á bar í Garðabæ og eftir það farið austur í Grímsnes og hann frétt af morðinu daginn eftir.

Vitnið Ú kvaðst sjaldan hafa hitt Angjelin en hann hefði verið í vélsleðaferð norður í landi í febrúar sl., með F og fleirum. Hann kvað Angjelin hafa hagað sér einkennilega í ferðinni og farið aftur suður um kvöldið en komið svo aftur norður og vitnið hefði farið með honum í bæinn. Aðspurður hvort hann vissi af einhverju máli í gangi eða ágreiningi á þessum tíma kvaðst hann ekkert vita um slíkt. Hann kvaðst hafa frétt af árásinni er hann var staddur á heimili É en þangað hefði Angjelin komið, en vitnið kvaðst hafa falið sig til að forðast að hitta Angjelin þar sem hann hefði haft það á tilfinningunni að Angjelin hefði haft með málið að gera.

Vitnið Ý kom hingað til lands í ársbyrjun til að vinna. Hann kvaðst hafa farið í snjósleðaferð norður í land með F og fleirum. Hann hefði farið til baka á laugardegi, þótt hann myndi það ekki fyrir víst, en auk sín hefðu Ó, Ú og Angjelin farið saman til baka úr ferðinni en vitnið var ökumaður. Hann mundi ekki hvort komið hefði fram hjá Angjelin að hann ætlaði aftur norður í land. Spurður um það hvort hann hefði vitað af ósætti milli Angjelins og F og A kvaðst vitnið ekki vitað það.

Vitnið O kvaðst hafa þekkt A og þekkja ákærðu, utan ákærðu X og lýsti hann því. Hann kvaðst ekki hafa heyrt af ágreiningi eða átökum í gangi milli aðila eða hópa og enginn hefði sagt sér af slíku. Hann kvað Z hafa hringt í sig á sunnudegi og spurt hvort hann mætti koma með dóttur sína til að skoða kanínur. Hann kvaðst hafa sagt Z frá morðinu á A en Z hefði verið hissa.

Vitnið AA kvaðst hafa kannast vel við A en ekki þekkja ákærðu. Hann kvaðst þekkja F. Spurður um það hvort hann vissi um deilur milli F og A kvað vitnið [...], starfsmann sinn, hafa heyrt talað um að mögulega væru einhverjar deilur en afskaplega lítið og hann hafi ekki skilið um hvað málið snerist. Hann kvaðst ekki hafa heyrt sögusagnir um að A eða menn í kringum hann ætluðu sér að gera F eða fjölskyldu hans mein.

Vitnið BB var samstarfsmaður X og lýsti hún breytingum í fari ákærðu eftir að mál þetta kom upp.

Meðal gagna málsins er réttarmeinafræðileg rannsókn. CC réttarlæknir vann rannsóknina sem hann skýrði og staðfesti fyrir dómi. Hann lýsti staðsetningu skotsára, stefnu þeirra og fleiru út frá skjali sem sýnir skotáverkana. Spurður um tímaröð skotanna kvað hann skot merkt A og B, sem bæði lentu á höfðinu, líklega hafa átt sér stað eftir að A hafði misst allt líf og skýrði CC þetta álit sitt. Hann taldi áverka I, C og E hafa komið á undan áverkum á höfuðið og hann skýrði ástæður þessa. Spurður um banvæn skotsár kvað hann ljóst út frá tímaröðinni að skotsár C og I væru hvort um sig banvæn. Þá kvað hann skotsár A og B einnig banvæn og hafa jafn banvænt eðli og skotsár C og I. Hann skýrði hvernig hreyfingar A kunni að hafa ráðið því hvar skotin lentu í honum. Að þessu athuguðu og sem svar við spurningunni um innbyrðis afstöðu mannanna lýsti CC því að mörg eða flest skotanna komi í líkama A frá vinstri hlið. CC kvað skotsár H með inngangsstað í bakinu og skotsár merkt I komi utarlega á baki, nálægt síðunni. Spurður um það hvort hægt sé að ráða af skotsárum hvert skotfærið var kvað hann ljóst að ekki væri um að ræða svokölluð nærskot sem þýði að skotfærið hafi verið meira en metri.

Niðurstaða

Ákærðu er gefið að sök að hafa í félagi staðið saman að því að svipta A lífi eins og lýst er í ákæru. Ákærðu X, Y og Z hafa öll neitað sök frá upphafi. Ákærði Angjelin játar sök en kvaðst hafa verið einn að verki og meðákærðu hefðu ekki átt hlut að máli.

Ekkert ákærðu hefur borið um að þau hafi rætt saman um manndrápið fyrir fram og þau hafi þannig öll, eða hvert og eitt þeirra, vitað eða mátt vita að ákærði Angjelin myndi svipta A lífi er hann fór til fundar við hann nærri miðnætti laugardagskvöldið 13. febrúar sl., að Rauðagerði [...] í Reykjavík.

Enginn vitnisburður er um að þau þrjú ákærðu sem neita sök hafi vitað eða mátt vita að ákærði Angjelin myndi svipta A lífi er hann fór til fundar við hann.

Nú verður vikið að ætluðum þætti hvers og eins hinna ákærðu samkvæmt einstökum tölulíðum ákæru.

Ákærði Y

Í 1. tölulíð ákærunnar er ákærða Y gefinn að sök samverknaður með því að sýna meðákærðu X tvær bifreiðar sem tilheyrðu A og lagt var í porti við [...] í Reykjavík og að hafa gefið henni fyrirmæli um að fylgjast með þeim, jafnframt að senda nánar tiltekin skilaboð í gegnum samskiptaforritið Messenger til meðákærða Z þegar hreyfing yrði á annarri hvorri bifreiðinni.

Ákærði Y hefur neitað þessu. Þótt þess sé ekki getið í ákærunni hvaða bifreiðar er um að ræða má ráða af gögnum málsins og framburði ákærðu að bifreiðarnar sem um ræðir eru hvít Ford sendibifreið með númerinu [...] og Volvo fólksbifreið með númerinu [...]. Þessi annmarki á ákæru kemur ekki að sök eins og á stendur og vörn ákærða Y er ekki áfátt af þessum sökum.

Meðákærðu Angjelin og X báru um það í lokaskýrslu sinni hjá lögreglu, er þau sættu gæsluvarðhaldi, að ákærði Y hefði ekki gefið fyrirmælin um að fylgjast með bifreiðunum heldur hafi meðákærði Angjelin gert það og að hann hafi einnig gefið meðákærðu X fyrirmæli um að senda nánar tiltekin skilaboð. Ráða má af myndbandsupptökum og framburðum ákærðu að Volvo bifreiðin var ekki í portinu við [...] á sama tíma og ákærðu Y og X voru þar og því útilokað að ákærði Y hafi sýnt meðákærðu X þá bifreið í portinu við [...] og er ákærði Y sýknaður af þeim hluta þessa ákæruliðar.

Hvað hvíta Ford sendibifreið varðar liggur fyrir að hún stóð óhreyfð í portinu fyrir utan [...] allt laugardagskvöldið 13. febrúar sl. og var því óviðkomandi atburðarásinni sem leiddi til þess að meðákærði Angjelin svipti A lífi, svo sem hann hefur játað að hafa gert.

Meðákærðu Angjelin og X báru bæði í lokaskýrslum sínum hjá lögreglu, er bæði sættu gæsluvarðhaldi, að meðákærði Angjelin hefði gefið fyrirmælin um að fylgjast með bifreiðunum og að senda nánar tiltekin skilaboð, eins og lýst er í þessum ákærulið. Þau báru bæði efnislega á sama veg fyrir dómi um þetta og er framburður þeirra beggja fyrir dómi trúverðugur og fær stoð í texta skilaboðanna sem er eins eða líkur texta sem þau sendu iðulega sín á milli er þau höfðu samskipti á þennan hátt. Samkvæmt þessu og gegn neitun ákærða Y er ósannað að hann hafi gefið meðákærðu X fyrirmælin sem lýst er í ákærunni og er hann sýknaður af þeirri háttsemi.

Enginn vitnisburður liggur fyrir um að ákærði Y hafi staðið að því í félagi við meðákærðu að svipta A lífi eins og ákært er fyrir. Það er mat dómsins að virtum öllum gögnum málsins að þau séu ekki til þess fallin að af þeim sé fært, gegn neitun ákærða Y og öðru því sem rakið hefur verið, að draga þá ályktun að ákærði Y hafi vitað eða mátt vita af fyrirhugaðri ferð meðákærða Angjelin í Rauðagerði þetta kvöld og að meðákærði Angjelin myndi þá svipta A lífi.

Samkvæmt því sem rakið hefur verið er ákærði Y sýknaður af því að hafa viðhaft þá háttsemi sem í 1. lið ákæru greinir og er í ákæru talinn hans þáttur í samverknaðinum sem þar er talinn hafa leitt til þess að A var sviptur lífi. Samkvæmt þessu ber að sýkna ákærða Y.

Ákærða X

Samkvæmt 2. tölulið ákæru er ákærðu X gefið að sök að hafa, að beiðni meðákærða Y, fylgst með tveimur bifreiðum sem tilheyrðu A og lagt var í portinu við [...] og að hafa sent fyrir fram ákveðin skilaboð til meðákærða Z þegar A ók frá [...] á annarri bifreiðinni.

Því var lýst í niðurstöðu 1. töluliðar ákæru að ósannað væri að meðákærði Y hefði beið ákærðu X um að fylgjast með tveimur bifreiðum sem tilheyrðu A og lagt var í portinu sem um ræðir í ákæru. Vísað er til þess sem áður var rakið um þetta. Ákærða X bar fyrir dómi að meðákærði Angjelin hefði beið hana um að fylgjast með bílunum, en ekki meðákærði Y. Hún bar á sama veg um þetta í lokaskýrslu sinni hjá lögreglu. Meðákærði Angjelin bar efnislega á sama veg um þetta fyrir dómi og áður hjá lögreglu, eins og rakið var. Þá er vísað til þess sem rakið var um neitun meðákærða Y þess efnis að hann hefði hvorki sýnt ákærðu X bifreiðarnar né gefið henni fyrirsmæli eins og lýst er í ákærunni. Af þessu og öðrum gögnum málsins virtum og gegn neitun ákærðu X er ósannað að hún hafi fylgst, að beiðni meðákærða Y, með tveimur bifreiðum sem tilheyrðu A og lagt var í porti við [...] og er hún sýknuð af þeim hluta þessa ákæruliðar.

Þá er ákærðu X gefið að sök að hafa sent fyrir fram ákveðin skilaboð gegnum samskiptaforritið Messenger til meðákærða Z þegar A ók frá [...] á annarri bifreiðinni. Samkvæmt orðanna hljóðan verður þessi ákærulýsing ekki skilin svo að ákærðu X sé gefið að sök að hafa sent skilaboðin að fyrirsmælum meðákærða Y eða annarra. Engu breytir þótt meðákærða Y sé gefið að sök í fyrsta tölulið ákærunnar að hafa gefið ákærðu X fyrirsmæli um að senda nánar tiltekin skilaboð eins og lýst er. Ákærðu er í þessum ákærulið gefið að sök að hafa sent fyrir fram ákveðin skilaboð eins og lýst er í ákærunni en þar er því ekki lýst hvort hún tók við fyrirsmælum frá einhverjum og þá hverjum um þetta. Ákærða X hefur borið fyrir dómi að hafa sent meðákærða Angjelin þessi skilaboð í síma meðákærða Z, sem meðákærði Angjelin hafði til umráða, og hún hafi því ekki sent meðákærða Z skilaboðin eins og lýst er í ákærunni. Framburður ákærðu um þetta fær stoð í framburði meðákærðu Angjelin og Z fyrir dómi eins og rakið var að framan. Ákærða verður ekki dæmd fyrir aðra háttsemi en þá sem í ákæru greinir, sbr. 1. mgr. 180. gr. sakamálagaga og verður því ekki tekin afstaða til þess hvort aðrir fengu skilaboðin frá ákærðu X en meðákærði Z. Að þessu virtu og gegn neitun ákærðu er ósannað að hún hafi framið háttsemina sem í þessum málslið þessa ákæruliðar greinir og ber að sýkna hana af þeim hluta ákæruliðarins.

Engin vitni hafa borið um að ákærða X hafi framið þá háttsemi sem henni er gefin að sök. Það er mat dómsins að gögn málsins verði ekki virt þannig að hafna beri trúverðugum framburði ákærðu X, og fær það stoð í framburði meðákærðu eins og rakið var, auk þess sem hluti annarra gagna málsins og upptökur úr eftirlitsmyndavélum styðja niðurstöðuna í þessum ákærulið á líkan hátt og í 1. tölulið

ákærunnar sem lýst var að framan. Ekkert bendir til þess, gegn neitun ákærðu X, að hún hafi vitað eða mátt vita að meðákærði Angjelin myndi svipta A lífi er hann fór til fundar við hann.

Ákærðu X er gefið að sök að hafa staðið að manndrápinu í félagi við meðákærðu en í engu er lýst í ákærunni hvernig ætluð háttsemi hennar tengist því að A var sviptur lífi. Eins og á stendur er ekki þörf á frekari reifun um þetta þar sem ákærða X er sýknuð af háttseminni samkvæmt þessum ákærulið.

Ákærði Z

Ákærða Z er í 3. tölulið ákærunnar gefið að sök að hafa ekið ásamt meðákærða Angjelin að Rauðagerði í Reykjavík rétt fyrir miðnætti og segir í ákærunni að þeir hafi stöðvað bifreiðina nálægt horni Rauðagerðis og Borgargerðis.

Sannað er með framburði ákærða Z, sem fær stoð í framburði meðákærða Angjelin og að hluta með stoð í öðrum gögnum málsins, að meðákærði Angjelin ók bifreiðinni í Rauðagerði þar sem hann stöðvaði bifreiðina og fór út og tók ákærði Z þá við stjórn bifreiðarinnar og ók henni áfram nokkrar húsalengdir þar sem hann sneri bifreiðinni við og beið þar til meðákærði Angjelin gaf honum merki um að sækja sig. Ósannað er að ákærði Z hafi ekið bifreiðinni í humátt á eftir bifreið A er hann kom á bifreið sinni í Rauðagerði og ók að heimili sínu. Er ákærði sýknaður af þessum hluta ákærunnar.

Eftir að hafa tekið meðákærða Angjelin upp í bifreiðina ók ákærði Z austur Rauðagerði og út úr bænum uns hann stöðvaði í Kollafirði þar sem meðákærði Angjelin losaði sig við skammbyssu með því að henda henni í sjóinn og tók Angjelin síðan við stjórn bifreiðarinnar og ók í Varmahlíð í Skagafirði. Þessi niðurstaða byggist á framburði þessara tveggja ákærðu. Ákærði Z bar að hann hefði talið ferð meðákærða Angjelin í Rauðagerði tengjast afhendingu fíkniefna og hann hefði ekki vitað að meðákærði Angjelin fór til fundar við A. Meðákærði Angjelin bar að hann hefði viljað hitta A einn og ekki viljað neinn með sér. Enginn vitnisburður liggur fyrir um að ákærði Z hafi vitað fyrir fram hvert erindi meðákærða Angjelin var í Rauðagerði en meðákærði Angjelin kvaðst hafa sagt ákærða Z að hann væri að fara til fundar við Angjelin er hann yfirgaf bifreiðina í Rauðagerði. Ákærði Z og meðákærði Angjelin eru tveir til frásagnar um þetta og er því ósannað, gegn neitun ákærða Z, að hann hafi vitað erindi meðákærða Angjelin er hann fór út úr bílnum í Rauðagerði. Enginn vitnisburður eða önnur gögn liggja fyrir um það að ákærði Z hafi vitað eða mátt vita hvert erindi meðákærða Angjelin var í Rauðagerði, auk þess sem engin gögn eða vitnisburður liggur fyrir um það að ákærði Z hafi vitað eða mátt vita er meðákærði Angjelin kom í bílinn og ekið var út úr bænum, að hann hefði svipt A lífi með því að skjóta hann en ákærði Z kvaðst ekki hafa séð byssu í fórum meðákærða Angjelin

Þetta kvöld og hann hefði ekki séð er hann losaði sig við byssuna í Kollafirði með því að kasta henni í sjóinn, eins og lýst er í ákærinni og meðákærði hefur borið um. Viðbrögð ákærða Z við því er meðákærði Angjelin greindi honum frá því að grunur hefði fallið á hann varðandi morðið og er ákærði Z vísaði honum út af heimili sínu, styrkja framburð ákærða Z um að hann hafi ekki vitað af manndrápinu fyrr en síðar. Þetta ásamt fleiru styður framburð ákærða Z um grandaleysi hans um tilgang ferðar meðákærða Angjelins í Rauðagerði og manndrápið.

Að mati dómsins er framburður ákærði Z trúverðugur og verður hann lagður til grundvallar niðurstöðunni, enda fær hann stoð í framburði meðákærða Angjelins um flest og enginn vitnisburður liggur fyrir sem bendir til þess að framburður ákærða Z sé ekki réttur. Þá verða að mati dómsins ekki dregnar neinar ályktanir af öðrum gögnum málsins sem væru til þess fallin að hafna framburði ákærða Z og telja hann sekan um manndráp í félagi við meðákærðu.

Sannað er með játningu ákærða Z, sem studd er öðrum gögnum málsins, að hann fór með meðákærða Angjelin í Rauðagerði þetta kvöld en meðákærði Angjelin ók bifreiðinni eins og rakið var. Ákærði tók við akstri bifreiðarinnar er meðákærði Angjelin fór þar út og tók meðákærða síðan upp í bílinn og ók út úr bænum uns hann stöðvaði í Kollafirði, eins og rakið var að framan. Þetta er sannað með framburði ákærða Z og meðákærða Angjelins. Hins vegar, og með vísan til ofanritaðs og annarra gagna málsins, er ósannað, gegn neitun ákærða Z, að hann hafi vitað fyrir fram af því hvert erindi meðákærða Angjelins væri í Rauðagerði og ósannað er, gegn neitun ákærða Z, að hann hafi vitað eða mátt vita að meðákærði Angjelin myndi svipta A lífi er hann fór til fundar við hann.

Að öllu ofanrituðu virtu hefur ekki verið sýnt fram á það af hálfu ákæruvaldsins hvernig sá hluti háttsemi ákærða Z samkvæmt þessum ákærulið, og sem hann hefur viðurkennt, tengist manndrápinu þannig að unnt sé að sakfella ákærða Z fyrir manndráp eins og ákært er fyrir. Ber samkvæmt öllu ofanrituðu að sýkna ákærða Z.

Ákærði Angjelin Sterkaj

Sannað er með skýlausri játningu ákærða Angjelins og með öðrum gögnum málsins að hann hafi gerst sekur um háttsemina sem í 4. tölulið ákæru greinir.

Sannað er með réttarlæknisfræðilegum gögnum að A lést af skotáverkum sem hann hlaut á heila og brjósti.

Eftir manndrápið fór ákærði upp í bifreiðina hjá meðákærða Z sem ók bifreiðinni út úr bænum uns hann stöðvaði í Kollafirði þar sem ákærði losaði sig við byssuna með því að henda henni í sjóinn. Ákærði tók síðan við akstrinum og ók í Varmahlíð í Skagafirði.

Brot ákærða Angjelin varðar við 211. gr. almennra hegningarlaga eins og í ákæru greinir.

Ákærði Angjelin ber fyrir sig neyðarvörn og að hann og sonur hans hefðu orðið fyrir alvarlegum hótunum af hálfu A sem leiða ætti til refsilækkunar eða refsibrottfalls.

Litlar upplýsingar eru um deilur milli ákærða Angjelin og A þótt gögn beri með sér að eitthvert ósætti kunni að hafa verið á milli þeirra. Framburður ákærða Angjelin um miklar deilur og hótanir í sinn garð og að sekt hafi verið lögð á F, eins og rakið var, og ákærði hafi blandast inn í það, er að mati dómsins ótrúverðugur og ekki á rökum reistur.

Ákærði fór til fundar við A vopnaður skambyssu. Hann kvaðst hafa tekið byssuna upp og skrúfað hljóðdeyfi á hana er hann sá A koma fyrir haglabyssu í bílskúrnum, eins og rakið var. Engin gögn eru um þetta og enginn vitnisburður um að A hafi átt eða haft til umráða eða í geymslu haglabyssu á heimili sínu á þessum tíma. Að mati dómsins vaknaði ásetningur ákærða til að svipta A lífi í síðasta lagi er hann hóf að skjóta á hann, en ákærði skaut A níu sinnum í líkama og höfuð svo A lést af skotsárunum, eins og rakið hefur verið. Þótt lagður yrði til grundvallar framburður ákærða um að A hefði gert sig líklegan til að ráðast á ákærða er að mati dómsins langur vegur frá því að unnt sér að virða þá háttsemi ákærði að skjóta A þannig að um neyðarvörn hafi verið að ræða, sbr. 12. gr. almennra hegningarlaga, eins og ákærði hefur borið. Það er mat dómsins að ekkert sé fram komið í málinu sem leiði til annarrar niðurstöðu en að virða háttsemi ákærða Angjelin sem beinan ásetning um að svipta A lífi. Ákærði á sér engar málsbætur. Ákærði gekkst undir lögreglustjórásátt á árinu 2019 fyrir umferðarlagabrot. Hinn 17. febrúar 2021 hlaut ákærði sektardóm fyrir umferðarlag-, vopnalaga- og fíkniefnalagabrot og ber nú að dæma hegningarauka, sbr. 78. gr. almennra hegningarlaga. Refsing ákærða Angjelin er ákveðin fangelsi í 16 ár.

Með vísan til 76. gr. almennra hegningarlaga skal draga frá refsivistinni gæsluvarðhald sem ákærði hefur sætt óslitið frá 17. febrúar 2021 til dagsins í dag að telja, með fullri dagatölu.

Með vísan til 1. tl. 1. mgr. 69. gr. almennra hegningarlaga er dæmd upptæk skambyssa af gerðinni Sig Sauer 1911-22.

Það leiðir af sýknu ákærðu X, Y og Z að vísa ber einkaréttarkröfum á hendur þeim frá dómi, sbr. 2. mgr. 176. gr. sakamálalaga.

Ákærði Angjelin er bótaskyldur gagnvart öllum sem hafa uppi miskabótakröfur og aðrar fjárkröfur á hendur honum.

Verður nú vikið að einstökum bótakröfum og afstöðu ákærða Angjelins til þeirra.

Einkaréttarkrafa B.

Ákærði mótmælir ekki kröfu um greiðslu útfararkostnaðar. Hann viðurkennir bótaskyldu vegna miskabótakröfu en krefst lækkunar kröfunnar og þá krefst hann sýknu af kröfunni um bætur fyrir missi framfæranda en til vara lækkunar á þeirri kröfu.

Ákærði Angjelin er bótaskyldur gagnvart B, ekkju A. Hún á rétt á miskabótum úr hendi ákærða á grundvelli 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993. B kom að eiginmanni sínum liggjandi í götunni við heimili þeirra eftir skotárásina. Að því virtu og öðru sem rakið hefur verið þykja miskabætur hennar hæfilega ákvarðaðar 4.000.000 króna auk vaxta sem í dómsorði greinir.

Ákærði er dæmdur til að greiða B 568.523 krónur vegna útfararkostnaðar.

Krafa um bætur fyrir missi framfæranda er byggð á 1. mgr. 12. gr., sbr. 13. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993, en B var eiginkona A. Fallist er á útreikning bótanna eins og hann er í kröfugerð sem tekin er upp í ákærana og er ákærði dæmdur til að greiða B 27.619.336 krónur.

Samkvæmt þessu er ákærði dæmdur til að greiða B samtals 32.187.859 krónur auk vaxta sem í dómsorði greinir.

Í öllum tilvikum bótakrafna þegar dæmdir eru dráttarvextir reiknast þeir í öllum tilvikum frá 25. júní 2021 er mánuður var liðinn frá því kröfurnar voru birtar ákærða en vaxtakröfum hefur ekki verið andmælt.

Krafa B fyrir hönd ólögráða drengsins C.

Ákærði viðurkennir bótaskyldu en krefst lækkunar kröfunnar.

Drengurinn C á rétt á miskabótum úr hendi ákærða á grundvelli 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 og þykja miskabæturnar hæfilega ákvarðaðar 3.000.000 króna.

Þá á drengurinn rétt á bótum fyrir missi framfæranda til 18 ára aldurs. Bótaskyldan er viðurkennd en fallist er á grundvöll útreiknings bótanna eins og lýst er í gögnum málsins og eins og krafan er tekin upp í ákærana. Ákærði er samkvæmt þessu dæmdur til að greiða barninu 7.376.266 krónur.

Samkvæmt þessu er ákærða gert að greiða B, fyrir hönd C, 10.376.266 krónur auk vaxta eins og greinir í dómsorði.

Krafa B, sem í ákæru segir að sé fyrir hönd ófædds, ólögráða barns síns, sem fæddist [...] og ber nafnið [...].

Ákærði krefst frávísunar þessarar kröfu en til vara lækkunar.

Stúlkan [...] er dóttir þeirra A og B og á rétt á miskabótum úr hendi ákærða á grundvelli 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 og þykja miskabæturnar hæfilega ákvarðaðar 3.000.000 króna.

Þá á stúlkan rétt á bótum fyrir missi framfæranda til 18 ára aldurs. Fallist er á grundvöll útreiknings bóttanna eins og lýst er í gögnum málsins og eins og krafan er tekin upp í ákærana. Ákærði er samkvæmt þessu dæmdur til að greiða barninu 7.958.520 krónur.

Samkvæmt þessu er ákærða gert að greiða B, fyrir hönd [...], 10.958.520 krónur auk vaxta eins og í dómsorði greinir.

Kröfur D og E.

Ákærði viðurkennir bótaskyldu en krefst lækkunar bótakrafna.

D og E, foreldrar A, eiga hvort um sig rétt á miskabótum úr hendi ákærða á grundvelli 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993. Þykja miskabætur hvors um sig hæfilega ákvarðaðar 3.000.000 króna auk vaxta svo sem greinir í dómsorði.

Ákærði Angjelin greiði 4.164.230 króna réttargæsluþóknun Ólafs V. Thordersen lögmanns, skipaðs réttargæslumanns allra einkaréttarkröfuhafa. Þóknunin er dæmd í einu lagi þar sem vinna lögmannsins er að langmestu leyti sameiginleg vegna allra kröfuhafanna.

Meðal gagna málsins er skjal sem ber heitið samantekt rannsóknardeildar um rannsókn málsins. Í samantektinni er þess ekki getið á hvaða forsendum skjalið er ritað en undir aðalmeðferðinni lýsti ákærvaldið því yfir að skjalið væri ritað á grundvelli 1. mgr. 56. gr. laga nr. 88/2008.

Í 1. mgr. 56. gr. sml. segir að lögregla taki saman skýrslu um rannsókn sína í hverju máli um sig þar sem getið skal einstakra rannsóknaraðgerða og niðurstöðu þeirra. Eftir því sem við á skal þar meðal annars koma fram það sem sakborningur og vitni bera við skýrslutöku, sbr. 64. og 65. gr., athugun lögreglu sjálfrar og niðurstaða skoðunar og rannsóknar sérfróðra manna.

Það er meginregla sakamálalaga að rannsakendum og ákærendum sé skylt að gæta hlutlægni og að vinna að því að hið sanna komi í ljós og gæta jafnt að þeim atriðum sem horfa til sýknu og sektar, sbr. 3. mgr. 18. gr. og 2. mgr. 53. gr. laganna. Taka ber mið af þessari grundvallarreglu við gerð skýrslu samkvæmt 1. mgr. 56. gr. laganna.

Undir almeðferð málsins fengust hvorki svör né skýringar á vinnu við gerð skýrslunnar. Að mati dómsins er skýrsla þessi ekki í samræmi við ákvæði 1. mgr. 56. gr. sml. Í skýrslunni er m.a. að finna kafla sem ber heitið kenningar lögreglu og

niðurlag. Þar er sett fram kenning, óháð framburði sakborninga, eins og segir. Þá er í niðurlaginu umfjöllun um skilyrði samverknaðar. Að mati dómsins hefur lögreglan við gerð skýrslunnar ekki gætt meginreglunnar um hlutlægnisskyldu lögreglunnar svo sem henni bar að gera og er það ámælisvert.

Ákærði Angjelin greiði 4.794.989 krónur vegna útlagðs sakarkostnaður ákæruvaldsins.

Ríkissjóður greiði 17.558.090 króna málsvarnarlaun Sverris Halldórssonar lögmanns, verjanda ákærðu X, 14.436.390 króna málsvarnarlaun Geirs Gestssonar lögmanns, verjanda ákærða Y, og 1.678.650 króna málsvarnarlaun Ólafs Páls Vignissonar lögmanns vegna vinnu undir rannsókn málsins og 18.435.700 króna málsvarnarlaun Leós Daðasonar lögmanns, verjanda ákærða Z.

Ákærði Angjelin greiði 18.630.070 króna málsvarnarlaun Oddgeirs Einarssonar lögmanns.

Tekið hefur verið tillit til virðisaukaskatts við ákvörðun þóknana lögmannna. Kolbrún Benediktsdóttir varahéraðssaksóknari flutti málið fyrir ákæruvaldið. Guðjón St. Marteinsson héraðsdómari kveður upp dóminn.

Dómsorð

Ákærðu, X, Y, og Z, eru sýknuð af kröfum ákæruvaldsins.

Ákærði, Angjelin Sterkaj, sæti fangelsi í 16 ár. Til frádráttar refsivistinni skal draga óslitið gæsluvarðhald ákærða frá 17. febrúar 2021 til dagsins í dag að telja, með fullri dagatölu.

Upptæk er dæmd skammbýssa af gerðinni Sig Sauer 1911-22.

Bótakröfum að því er varðar ákærðu X, Y og Z er vísað frá dómi.

Ákærði Angjelin greiði B, kt. [...], 4.000.000 króna ásamt vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 14. febrúar 2021 til 25. júní 2021, 568.523 krónur og 27.619.336 krónur auk 4,5% vaxta samkvæmt 1. mgr. 16. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 frá 14. febrúar 2021 til 25. júní 2021. Ákærði greiði B alls 32.187.859 krónur með vöxtum eins og rakið var en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 25. júní 2021 til greiðsludags.

Ákærði Angjelin greiði B, fyrir hönd ólögráða drengsins [...], 3.000.000 króna ásamt vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 14. febrúar 2021 til 25. júní 2021, 7.376.266 krónur auk 4,5% vaxta samkvæmt 16. gr. l. nr. 50/1993 frá 14. febrúar 2021 til 25. júní 2021 eða alls 10.376.266 krónur með vöxtum eins og rakið var en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 frá 25. júní 2021 til greiðsludags.

Ákærði Angjelin greiði B, fyrir hönd [...], 3.000.000 króna ásamt vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 14. febrúar

2021 til 25. júní 2021 en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags og 7.958.520 krónur auk dráttarvaxta samkvæmt 1. mgr. 6. gr. sömu laga frá dómuppsögu til greiðsludags.

Ákærði Angjelin greiði D og E hvoru um sig 3.000.000 króna ásamt vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 14. febrúar 2021 til 25. júní 2021 en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags.

Ákærði Angjelin greiði 4.164.230 króna réttargæsluþóknun Ólafs V. Thordersen lögmanns, skipaðs réttargæslumanns allra einkaréttarkröfuhafa.

Ákærði Angjelin greiði 4.794.989 krónur vegna útlagðs sakarkostnaðurs ákæruvaldsins.

Ríkissjóður greiði 17.558.090 króna málsvarnarlaun Sverris Halldórssonar lögmanns, verjanda ákærðu X, 14.436.390 króna málsvarnarlaun Geirs Gestssonar lögmanns, verjanda ákærða Y, og 1.678.650 króna málsvarnarlaun Ólafs Páls Vignissonar lögmanns vegna vinnu undir rannsókn málsins og 18.435.700 króna málsvarnarlaun Leós Daðasonar lögmanns, verjanda ákærða Z.

Ákærði Angjelin greiði 18.630.070 króna málsvarnarlaun Oddgeirs Einarssonar lögmanns.

Tekið hefur verið tillit til virðisaukaskatts við ákvörðun þóknana lögmannna.

Guðjón St. Marteinson